

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

เทศบาลตำบลวังโพธิ์
อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เพื่อเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแผนงานการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ และความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๗ – พ.ศ.๒๕๖๐ (ฉบับทบทวน) ปี พ.ศ.๒๕๕๙ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาญจนบุรี

ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลตำบลวังโพธิ์ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขึ้น สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาของเทศบาล โดยแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๖๐๐ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนที่ ๑ - ๕ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีฉบับนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

งานแผนงานและงบประมาณ
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๑
๓. ประชากร	๑
๔. สภาพทางสังคม	๑
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๑
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๑
๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๑
๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑
๙. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	๒
๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	๗
๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	๑๖

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๑๗
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๕๐
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๕๗

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๖๑
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๖๙

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๐๖
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๐๗
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๑๐๘
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๐๘

ภาคผนวก ก รูปแผนที่ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ๑๑๔

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

◆ ที่ตั้ง

เทศบาลตำบลวังโพธิ์ ตั้งอยู่ทิศเหนือของจังหวัดกาญจนบุรี มีพื้นที่ทั้งหมด ๕.๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๒๕๐ ไร่ โดยสำนักงานเทศบาลตำบลวังโพธิ์ตั้งอยู่บนที่เลขที่ ๙๙๙ หมู่ที่ ๑ ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

◆ เนื้อที่

เทศบาลตำบลวังโพธิ์ มีเนื้อที่ ๕.๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๒๕๐ ไร่ (สามพันสองร้อยห้าสิบลไร่) มีอาณาเขตติดต่อกับ

ทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ตรงริมแม่น้ำแควน้อย ฝั่งตะวันตกที่ตั้งอยู่ห่างจากโรงสูบน้ำไปทางทิศเหนือ ๔๐๐ เมตร จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางรถไฟสายธนบุรี-กาญจนบุรีไปทางทิศตะวันออกถึงจุดที่อยู่ห่างจากทางรถไฟไปทางรถไฟไปทางทิศตะวันออก ๓๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๒

ทิศตะวันออก จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นขนานกับทางรถไฟสายธนบุรี-กาญจนบุรี ไปทางทิศตะวันออกถึงจุดที่อยู่ห่างจากทางรถไฟทางทิศตะวันออก ๓๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๒

ทิศใต้ จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตั้งฉากกับเส้นหลักเขตที่ ๓ ไปทางทิศตะวันตก ถึงฝั่งตะวันออกของลำน้ำแควน้อยซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๔

ทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ ๔ เลียบตามฝั่งตะวันออกของลำน้ำแควน้อยไปทางทิศเหนือบรรจบหลักเขตที่ ๑

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มเชิงเขาติดแม่น้ำแควน้อย พื้นที่ราบเชิงเขามีป่าไม้ปกคลุม มีเส้นทางรถไฟแบ่งชุมชนออกเป็นสองฝั่ง คือ ฝั่งติดภูเขาและฝั่งติดแม่น้ำแควน้อย

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุม มี ๓ ฤดู คือ

ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์	ถึง เดือนพฤษภาคม
ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน	ถึง เดือนกันยายน
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม	ถึง เดือนมกราคม

สภาพดินฟ้าอากาศโดยทั่วไปเวลากลางวันอากาศค่อนข้างร้อนอบอ้าวเวลากลางคืนอากาศค่อนข้างเย็น

๑.๔ ลักษณะของดิน

ดิน หมายถึง เทหวัตถุธรรมชาติที่ปกคลุมผิวโลก เกิดจากการแปรสภาพหรือสลายตัวของหิน แร่ธาตุ และอินทรีย์วัตถุผสมคลุกเคล้ากันตามธรรมชาติรวมกันเป็นชั้นบาง ๆ เมื่อมีน้ำและอากาศที่เหมาะสมก็จะทำให้พืชเจริญเติบโตและยังชีพอยู่ได้

เนื่องจากภาคตะวันตกส่วนใหญ่เป็นเขตเทือกเขาสูง เพราะฉะนั้นวัตถุแม่ดิน หรือแหล่งกำเนิดดินต้องเกิดจากการสลายตัวของหินที่เป็นกรด ดังนั้นดินจึงมีความอุดมสมบูรณ์ ค่อนข้างต่ำ ดินชนิดนี้ เรียกว่า ดินเรด เยลโล-พอดโซลิก (Red-yellow Podolia Soils) ดินชนิดนี้ มีในเขตภูเขาที่เป็นกรด ส่วนในเขตที่มีหินปูน เช่น บริเวณเทือกเขาในเขตอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก และบริเวณปลายเทือกเขาถนนธงชัยระหว่างแม่น้ำแควใหญ่กับแควน้อยจะเป็นพวกเรด-บราวน์ เอิร์ธ (Red-Brown earth) นอกจากนั้นยังมีดินที่เกิดจากการสลายตัวของสารหรือ หินภูเขาไฟ เราเรียกว่า ดินภูเขาไฟ ได้แก่พื้นที่บริเวณจังหวัดตาก เขตอำเภออุ้มผาง ที่ราบลุ่มน้ำแควน้อย เขตอำเภอสังขละบุรี อำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค และบริเวณแก่งกระเจาน เป็นต้น

โดยสภาพที่ดินทั่วไป ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์เป็นดินภูเขาไฟมีการทำเกษตรไร่หมุนสำปะหลัง ไร่ข้าวโพดพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการต่างๆ

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

◆ แหล่งน้ำธรรมชาติ

- แม่น้ำ	๑	สาย(แม่น้ำแควน้อย)
- ลำน้ำ, ลำห้วย	-	สาย
- บึง หนองและอื่น	-	แห่ง

◆ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นและสามารถใช้งานได้

- ฝาย	-	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	-	บ่อ
- บ่อบาดาล	-	แห่ง
- สระน้ำ	-	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

สภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าเบญจพรรณ มีไม้ไผ่เป็นไม้เรือนยอดชั้นกลาง เช่น ไม้รวก ไม้ไผ่ป่า เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีป่าเต็งรังเป็นส่วนน้อย

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

◆ จำนวนชุมชน

เทศบาลตำบลวังโพธิ์แบ่งเขตการปกครองเป็น ๒ ชุมชน ได้แก่

- ชุมชนที่ ๑ ชุมชนถ้ากระแซ
- ชุมชนที่ ๒ ชุมชนถ้าชะนี

๒.๒ การเลือกตั้ง

◆ แบ่งเขตการเลือกตั้งตามจำนวนหมู่บ้าน

เทศบาลตำบลวังโพธิ์ แบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น ๑ หน่วย ๒ เขตเลือกตั้ง ได้แก่

- หน่วยที่ ๑ เขตเลือกตั้งที่ ๑ ชุมชนถ้ากระแซ
- หน่วยที่ ๒ เขตเลือกตั้งที่ ๒ ชุมชนถ้าชะนี

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

เทศบาลตำบลวังโพธิ์มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒,๑๐๘ คน

โดยแบ่งเป็น

แยกเป็นชาย	๑,๐๘๒	คน
แยกเป็นหญิง	๑,๐๒๖	คน
จำนวนครัวเรือน	๘๓๗	ครัวเรือน

ข้อมูล ณ วันที่ ๒ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ในพื้นที่เทศบาลตำบลวังโพธิ์ มีสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑ แห่ง ประกอบด้วย

โรงเรียนบ้านวังโพธิ์

ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง

โรงเรียนไทรโยคพัฒนกิจวิทยา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง

ศูนย์พัฒนาเด็กเทศบาลตำบลวังโพธิ์ (สังกัดเทศบาล)

๔.๒ สาธารณสุข

เทศบาลตำบลวังโพธิ์ได้ให้ความสนใจในด้านส่งเสริมสุขภาพอนามัยแก่ประชาชนทั่วไป มีการรณรงค์การป้องกันโรคติดต่อ พ่นหมอกควันเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดีจิตใจแจ่มใส โดยการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สนับสนุนงบประมาณและเผยแพร่ความรู้และวิธีป้องกันให้ประชาชน เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ การให้บริการในเขตเทศบาลมีโรงพยาบาลของรัฐ ๑ แห่ง โรงพยาบาลไทรโยค อำเภไทรโยค ขนาด ๓๐ เตียง สำนักงานหน่วยมาลาเรียหรือหน่วยควบคุมโรคติดต่อโดยแมลง ที่ ๔ จำนวน ๑ แห่ง และสำนักงานสาธารณสุขอำเภไทรโยค จำนวน ๑ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์มีสถานีตำรวจภูธรไทรโยค ให้บริการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานของอำเภไทรโยคคือ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยเทศบาลฯได้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลเป็นกำลังเสริม

๔.๔ ยาเสพติด

ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์มีสถานีตำรวจภูธรไทรโยค ให้บริการเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานของอำเภไทรโยคคือ อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน โดยเทศบาลฯได้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลเป็นกำลังเสริม

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

ข้อมูลผู้รับเบี้ยยังชีพมี ๓ ประเภท ได้แก่

๑. ผู้สูงอายุ	จำนวน ๒๓๙ ราย
๒. คนพิการ	จำนวน ๔๗ ราย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

◆ การคมนาคม

๑. ถนนลาดยาง	๓	สาย
๒. ถนนลูกรัง	๘๑	สาย
๓. ถนนคอนกรีต	-	สาย

๕.๒ การไฟฟ้า

ในปัจจุบันการไฟฟ้าของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยสามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างทั่วถึงครอบคลุม ทั้งเขตเทศบาลฯ

๕.๓ การประปา

การบริการน้ำประปาภายในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์ดำเนินการโดยกองการประปาเทศบาลตำบลวังโพธิ์ โดยมีแหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำแควน้อยสามารถให้บริการน้ำประปาให้แก่ชุมชนใช้น้ำในเขตเทศบาลฯ มีผู้ใช้น้ำประปา จำนวนประมาณ ๗๖๐ ครัวเรือน

๕.๔ โทรศัพท์

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยได้ขยายเครือข่ายโทรศัพท์มาถึงเขตอำเภอไทรโยค เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ และสามารถให้บริการแก่ชุมชนเทศบาลได้โดยมีโทรศัพท์สาธารณะทางไกล-ทางไกล พร้อมทั้งโทรศัพท์สาธารณะซึ่งให้บริการแก่ประชาชนในจำนวนที่พอเพียง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในปัจจุบันที่ทำการไปรษณีย์ ตั้งอยู่ข้างโรงเรียนบ้านวังโพธิ์ มีการให้บริการรับ-ส่งข่าวสาร พัสดุ ไปรษณีย์โทรเลข ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนการบริการทางการเงินโดยรับฝากและนำจ่ายทาง ธนาณัติ และตัวแลกเงิน การบริการตู้ไปรษณีย์ย่อยภายในชุมชนโดยจัดตั้งในบริเวณที่ชุมชนหนาแน่นเขต เทศบาลฯ เสียงตามสายและหอกระจายข่าวครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

การประกอบอาชีพเกษตรกรรมในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ปลูกพืชจำพวกไม้ผล เช่น ส้มโอ มะม่วง ขนุน มันสำปะหลัง ข้าวโพด มีพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ ๖๐% ของพื้นที่ทั้งหมด

๖.๒ การปศุสัตว์

โดยส่วนใหญ่เกษตรกรเลี้ยงสัตว์ควบคู่ไปกับเกษตรกรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้แรงงานพร้อม บริโภค การเลี้ยงสัตว์จึงถือเป็นอาชีพเสริม

๖.๓ การบริการ

สภาพการค้าในเขตเทศบาลฯ มีการค้าในร้านค้าย่อยและตลาดนัด ตั้งอยู่ทางตอน เหนือของชุมชนมีโรงแรมรีสอร์ท จำนวน ๕ แห่ง มีสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงแบบปั๊มหลอดร้านค้า จำนวน ๒ แห่ง ปั๊มนิดหยุดเหรียญ จำนวน ๑ แห่ง

๖.๔ การท่องเที่ยว

สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ สะพานโค้งถ้ำกระแซ (ทางรถไฟสายมรณะ) ซึ่งจะมี นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเข้ามาชมเที่ยว ประมาณ ๓๐๐ - ๕๐๐ คน/วัน

๖.๕ อุตสาหกรรม

การประกอบกิจกรรมอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์จะเป็นขนาดเล็ก เช่นร้านซ่อม รถจักรยานยนต์

๖.๖ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- โรงแรม/รีสอร์ท ๕ แห่ง

๖.๗ แรงงาน

แรงงานเทศบาลตำบลวังโพธิ์ส่วนใหญ่เป็นสัญชาติไทยในพื้นที่ตำบลลุ่มสุมและพื้นที่ใกล้เคียง

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

- ชุมชนที่ ๑ ถ้ำกระแซ
- ชุมชนที่ ๒ ถ้ำชะนี

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

- เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ลำดับที่	ประเภทของการ ทำเกษตร	จำนวน (ครัวเรือน/ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๑	กล้วยน้ำว้า	๒๐/๗๕	๔๐๐	-	๕,๐๐๐
๒	ทำไร่มันสำปะหลัง	๑๓/๒๐๐	๓,๗๕๐	๖,๐๐๐	๖,๕๑๖
๓	ไร่อ้อย	๑๔/๓๖	๒,๗๒๒	๕,๐๐๐	๒๗,๒๒๐
๔	ไร่มัน	๔/๑๕	๒,๔๖๖	๑๐,๐๐๐	๒๔,๖๖๐

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

สถาบันและองค์กรศาสนา ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ประกอบด้วยวัด จำนวน ๒ แห่ง ได้แก่

๑. วัดวังโพธิ์การาม
๒. วัดไทรโยคมณีกาญจน์

๘.๒ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

- ๑) ภูมิปัญญาท้องถิ่นท้องถิ่นของประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ส่วนใหญ่มีภูมิปัญญาด้านศิลปะ เช่น ศิลปะจากรากไม้ ฯ
- ๒) ภาษาถิ่น ใช้ภาษาถิ่นพื้นเมืองภาคกลาง

๘.๓ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ของที่ระลึกส่วนใหญ่เป็นสินค้า OTOP และสินค้าแปรรูปทางการเกษตร เช่น ศิลปะจากรากไม้ และขนมเทียนแก้ว

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญของพื้นที่ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้แก่ แม่น้ำแควน้อย เพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับเกษตรในพื้นที่

๙.๒ ป่าไม้

ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดกาญจนบุรี มีพื้นที่ป่าไม้เป็นอันดับ ๓ ของประเทศรองจากจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดตาก จังหวัดกาญจนบุรีมีพื้นที่ป่าในหลายลักษณะ ลักษณะป่าจะเป็นป่าแบบเบญจพรรณโดยมีไม้ที่สำคัญ อาทิเช่น ไม้แดง ไม้ตะเคียน ไม้มะค่า ไม้รัง ไม้ไผ่ เป็นต้น

๙.๓ ภูเขา

เขตอำเภอไทรโยคมีทิวเขาสลับซับซ้อนตั้งแต่เหนือจรดใต้ระดับพื้นที่ความสูงลดหลั่นตามแนวเขา

ส่วนที่ ๒

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

การพัฒนาตามนโยบายของท้องถิ่นที่ผ่านมาการพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้พัฒนาไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๔ ปี แผนพัฒนาสามปี และแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาในพื้นที่ของตนเองและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของจังหวัด นโยบายของอำเภอไทรโยค ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงท้องถิ่นที่อยู่ใกล้เคียงกันมากขึ้น

นอกจากนั้นได้มีการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT ANALYSIS ดังนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weak)
๑. ด้านการบริหาร ๑.๑ การจัดแบ่งโครงสร้างของเทศบาลมีความชัดเจน ครอบคลุมตามอำนาจหน้าที่ในทุกภารกิจ ๑.๒ มีแผนพัฒนาที่ชัดเจนและเป็นองค์กรหลักในการประสานแผนพัฒนาของท้องถิ่นในจังหวัด ๑.๓ มีการมอบอำนาจการบริหารงานตามลำดับ ๑.๔ การกำกับดูแลโดยจังหวัด กรมและกระทรวงไม่กระทบต่อการบริหารงานของเทศบาล ๑.๕ ผู้บริหารท้องถิ่น สามารถกำหนดนโยบายได้เองภายใต้กรอบของกฎหมาย ๑.๖ การบริหารงานมีความคล่องตัวเนื่องจากมีความพร้อมด้านทรัพยากร	๑. ด้านการบริหาร ๑.๑ โครงสร้างของเทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยตามภารกิจที่ได้รับมอบเพิ่มมากขึ้น ๑.๒ สมาชิกสภาเทศบาลบางส่วนขาดความเข้าใจในระเบียบ กฎหมาย และอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ๑.๓ ความต้องการและคาดหวังของประชาชนมีสูงแต่เทศบาลตอบสนองความต้องการได้น้อย ๑.๔ การประสานงานระหว่างท้องถิ่นในเขตเทศบาลยังมีน้อยเนื่องจากประชาชนไม่ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมประชุมประชาคม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weak)
๒. ด้านระเบียบ / กฎหมาย / อำนาจหน้าที่ ๒.๑ มีระเบียบและกฎหมายที่เอื้อต่อการบริหารงานของเทศบาล ๒.๒ สภาพเทศบาลสามารถออกเทศบัญญัติได้ภายใต้กรอบของกฎหมาย ๒.๓ มีขอบเขต อำนาจหน้าที่รับผิดชอบเต็มพื้นที่ ๒.๔ มีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้นตามแผนการกระจายอำนาจฯ ๓. ด้านบุคลากร ๓.๑ สามารถจัดกรอบอัตรากำลังได้เองตามภารกิจและกำลังงบประมาณ ๓.๒ บุคลากรส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด ทำให้เข้าใจในวัฒนธรรมและปัญหาของท้องถิ่น ๓.๔ มีการพัฒนาบุคลากรโดยต่อเนื่องทุกปี ๓.๕ ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชน ๔. ด้านงบประมาณ ๔.๑ มีรายได้จากการจัดเก็บเป็นของตนเอง ให้มีความคล่องตัวในการบริหารงาน ๔.๒ แนวโน้มของรายได้จะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นตามลำดับตามแผนกระจายอำนาจฯ และการจัดเก็บรายได้ของเทศบาลเอง ๔.๓ มีข้อบัญญัติงบประมาณเป็นกฎหมายและเครื่องมือสำหรับใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น	๒. ด้านระเบียบ / กฎหมาย / อำนาจหน้าที่ ๒.๑ มีระเบียบ / กฎหมายใหม่ ๆ จำนวนมาก ทำให้การปฏิบัติของบุคลากรไม่ทันต่อเหตุการณ์ ๒.๒ อำนาจในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายของเทศบาลมีน้อย ๒.๓ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของเทศบาล ๒.๔ การแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดยังไม่มี ความชัดเจน ๒.๕ อำนาจหน้าที่ตามแผนการกระจายอำนาจฯ ยังไม่มีความชัดเจนในหลายภารกิจ ๓. ด้านบุคลากร ๓.๑ การพัฒนาบุคลากรจำนวนมากกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต ๓.๒ บุคลากรที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ๓.๓ บุคลากรตำแหน่งบริหารเติบโตไม่ทันกับการขยายตัวของโครงสร้าง ๓.๔ บุคลากรส่วนใหญ่ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิบัติงานในอนาคต ๔. ด้านงบประมาณ ๔.๑ รายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเองมีน้อยเมื่อเทียบกับรายได้จากเงินอุดหนุนและที่รัฐจัดเก็บให้ ๔.๒ รายได้มีจำนวนจำกัดแต่ความต้องการใช้งบประมาณมีสูง ๔.๓ ขาดแนวทางใหม่ ๆ ในการจัดหารายได้ ๔.๔ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. ด้านการเมืองการปกครอง ๑.๑ มีการประสานงานกับนักการเมืองในระดับต่างๆ ได้ดี ๑.๒ กลุ่มการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์มีความขัดแย้งน้อย ๑.๓ นักการเมืองระดับชาติเป็นพรรคเดียวกัน ๑.๔ ประชาชนมีความเป็นประชาธิปไตยและสนใจการเมืองสูง ๒. ด้านเศรษฐกิจ ๒.๑ มีแนวโน้มด้านการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น ๒.๒ สินค้าเกษตรบางชนิดมีราคาสูงขึ้น เช่น อ้อย ข้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ๒.๓ มีการขยายพื้นที่ทางการเกษตรเพิ่มขึ้น ๒.๔ สินค้า OTOP เป็นที่นิยมของลูกค้า ๒.๕ มีความพร้อมด้านระบบสาธารณูปโภค ๒.๖ ประชาชนมีอัตราการออมสูง ๒.๗ มีแหล่งเงินทุนในระบบจำนวนมาก ๒.๘ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ๓. ด้านสังคม ๓.๑ ประชาชนมีค่านิยมใฝ่เรียนรู้ ๓.๒ มีโรงพยาบาลไทรโยคและสาธารณสุขอำเภไทรโยคในเขตเทศบาล ๓.๔ ปัญหาอาชญากรรมน้อยลงเมื่อเทียบกับจำนวนประชากร ๓.๕ มีวัฒนธรรมประเพณีที่เข้มแข็งและเป็นเอกลักษณ์ ๔. ด้านนโยบายรัฐบาล / กฎหมาย ๔.๑ กฎหมายกระจายอำนาจเอื้อต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔.๒ การปรับอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ทำให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน ๕. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ๕.๑ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น ๕.๒ สามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลภายนอกได้ทันต่อเหตุการณ์ตลอดเวลา	๑. ด้านการเมืองการปกครอง ๑.๑ การประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีน้อย ๑.๒ นักการเมืองระดับชาติสังกัดพรรคฝ่ายค้าน ๑.๓ การรวมตัวเพื่อจัดตั้งกลุ่มการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์มีน้อย ๒. ด้านเศรษฐกิจ ๒.๑ น้ำมันราคาแพงโดยต่อเนื่อง ๒.๒ มีกลุ่มอาชีพที่มีความเข้มแข็งน้อย ๒.๓ ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ ๒.๔ ประสบภัยธรรมชาติทุกปี เช่น ภัยแล้ง ๒.๕ คนมีเงินไม่นิยมลงทุน ๒.๖ เกิดโรคระบาดเช่นไข้หวัดเลือดออก ๒.๗ มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งกระทบต่อเศรษฐกิจ ๓. ด้านสังคม ๓.๑ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด มีแนวโน้มรุนแรงและเพิ่มมากขึ้น ๓.๒ ปัญหาขยะที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ๔. ด้านนโยบายรัฐบาล/กฎหมาย ๔.๑ การกระจายอำนาจเป็นไปด้วยความล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ๔.๒ กฎหมายบางฉบับเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหาร ๕. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ๕.๑ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมีราคาแพงและมีความยุ่งยากซับซ้อนในการใช้งาน ๕.๒ การจัดเก็บและการสืบค้นข้อมูลยังไม่เป็นระบบที่ดีพอ ๕.๓ บุคลากรปฏิเสธการเรียนรู้และยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

๑. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ

เทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาความต้องการและความเดือดร้อนของชุมชน โดยสรุปตามยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางที่ ๑ แนวทางก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้าที่ระบายน้ำ

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายทางบ้านนางขุภาพร อำระมาด
๒.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายทางบ้านนายชาติรี คงสุวรรณ
๓.	โครงการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายทางบ้านนายเกษม วัฒนกุล
๔.	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านนางสำเนียง อ่องจันทร์
๕.	โครงการ ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายทางบ้านนางบุญช่วย คล้ายมณี
รวม ๕ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางที่ ๒ แนวทางการพัฒนา พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	โครงการชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง
๒.	โครงการทัศนศึกษาดูงานชุมชน คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานเทศบาล
รวม ๒ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๒ แนวทางการพัฒนา พัฒนาการศึกษให้แก่เยาวชน

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ
๒.	โครงการค่าใช้จ่ายบริหารสถานศึกษา
๓.	โครงการอาหารเสริม (นม)
๔.	โครงการอุดหนุนอาหารเสริม (นม)โรงเรียนบ้านวังโพธิ์
๕.	โครงการอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๖.	โครงการอุดหนุนอาหารกลางวันโรงเรียนบ้านวังโพธิ์
๗.	อุดหนุนโครงการทัศนศึกษาแหล่งเรียนรู้โรงเรียนบ้านวังโพธิ์
๘.	อุดหนุนโครงการพัฒนาการเรียนรู้อุทยานการเรียนรู้โรงเรียนบ้านวังโพธิ์
๙.	อุดหนุนโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโรงเรียนบ้านวังโพธิ์
รวม ๙ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๓ แนวทางการพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมในชุมชน

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	โครงการวันลอยกระทง
๒.	โครงการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่
๓.	โครงการจัดงานประเพณีตรุษจีน

๔.	โครงการประเพณีสงกรานต์
๕.	โครงการแห่เทียนจำนำพรรษา
๖.	โครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
๗.	โครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
รวม ๗ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๔ แนวทางการพัฒนา สวัสดิการและนันทนาการแก่ประชาชน

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๘
๑.	โครงการแข่งขันกีฬายูวชนสัมพันธ์เทศบาลตำบลวังโพธิ์
๒.	โครงการจัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาท้องถิ่นไทรโยค
๓.	โครงการจัดซื้อวัสดุกีฬา
๔.	โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์เครื่องกีฬา
รวม ๔ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๕ แนวทางการพัฒนา ดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนรวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๘
๑.	โครงการตั้งจุดตรวจในเขตเทศบาล
๒.	โครงการฝึกทบทวน อปพร.
๓.	อุดหนุนโครงการอบรม ชรบ. อำเภอไทรโยค
๔.	อุดหนุนโครงการป้องกันยาเสพติด
๕.	ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์หรือทางการแพทย์ วัสดุดับเพลิง
รวม ๒ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ สังคมและศิลปวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๖ แนวทางการพัฒนา การป้องกันรักษาและส่งเสริมคุณภาพอนามัยของประชาชน

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๘
๑.	โครงการอุดหนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุข (อสม.)
รวม ๑ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๑ แนวทางการพัฒนา สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	โครงการปรับปรุงสภาพหน้าตลาดวังโพธิ์
รวม ๑ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๓ แนวทางการพัฒนา บำบัดและจัดการขยะมูลฝอย

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	ค่าวัสดุงานบ้านงานครัว(ถังขยะ)
รวม ๑ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ ด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

แนวทางที่ ๑ แนวทางการพัฒนา พัฒนาให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานอื่น

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	โครงการประชุมประชาคม
รวม ๑ โครงการ	

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ ด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

แนวทางที่ ๓ แนวทางการพัฒนา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการจัดการ

ลำดับที่	รายละเอียดโครงการที่ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘
๑.	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
๒.	ค่าวัสดุสำนักงาน
๓.	ค่าวัสดุไฟฟ้าและวิทยุ
๔.	ค่าวัสดุงานบ้านงานครัว
๕.	ค่าวัสดุยานพาหนะและขนส่ง
๖.	ค่าวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่น
๗.	วัสดุคอมพิวเตอร์
๘.	ค่าจัดซื้อโต๊ะหมู่บูชา ๙ ชิ้น
๙.	ค่าจัดซื้อเก้าอี้บุณวม
๑๐.	ครุภัณฑ์สำนักงาน เครื่องปรับอากาศ (แอร์) ชนิดติดผนัง มีระบบฟอกอากาศ ขนาด ๒๔,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๑ เครื่อง (สำนักปลัด)
๑๑.	ค่าจัดซื้อชั้นเอนกประสงค์ ๓ ชั้น
๑๒.	ค่าจัดซื้อโต๊ะหน้าชาวเอนกประสงค์
๑๓.	ค่าจัดซื้อตู้เหล็ก ๒ บานเปิดปิด ๒ ตู้
๑๔.	ค่าจัดซื้อตู้เหล็กเก็บแฟ้มประวัติ๑ ตู้
๑๕.	ค่าจัดซื้อตู้กระจกบานเลื่อน ๑ ตู้
๑๖.	ค่าจัดซื้อเครื่องพ่นยา ๑ ตัว
๑๗.	ค่าจัดซื้อเครื่องตบดิน ๑ เครื่อง
๑๘.	ค่าจัดซื้อล้อวัดระยะทาง ๑ เครื่อง
๑๙.	ค่าจัดซื้อเครื่องตัดหญ้า ขั้วแข็ง ๒ เครื่อง
รวม ๑๙ โครงการ	

๒. การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

จากแผนพัฒนาสามปี เทศบาลตำบลวังโพธิ์ได้ดำเนินการตามแผน เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้พอสมควร โดยมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ได้ดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนหินคลุก ถนนลูกรัง วางท่อประปาภายในหมู่บ้าน พร้อมทั้งก่อสร้างรางระบายน้ำ เพื่อแก้ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๒ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ได้ดำเนินการพัฒนาระบบผลิตน้ำประปาเพิ่มเติมให้มีน้ำเพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ที่ขาดแคลน สามารถให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์มากขึ้นเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการกักเก็บน้ำไว้ใช้อุปโภคและบริโภค เพื่อบริการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

๒. ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๒.๑ อุดหนุนส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มสตรี โดยกลุ่มสตรีมีอาชีพเสริม คุณภาพชีวิตอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ

๓. ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม

๓.๑ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้จัดโครงการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. อปพร. ผู้ที่เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับการอบรม มาใช้ในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในเทศบาล

๓.๒ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ได้จัดโครงการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ นำโดยแมลงในพื้นที่ โดยให้ประชาชนในตำบลปลอดภัยจากโรคไข้เลือดออก

๓.๓ เทศบาลตำบลวังโพธิ์จัดกิจกรรมตามโครงการวันสำคัญต่างๆ งานรัฐพิธี อาทิเช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ ๕ ธันวาคม ๑๒ สิงหาคม งานประเพณีสงกรานต์ และงานสัปดาห์วันพระพุทธศาสนา ประชาชนเกิดความสามัคคี รักใคร่กลมเกลียว

๓.๔ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ อุดหนุนส่วนราชการ ในการจัดโครงการเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็ง (ชรบ.) (อปพร.) สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๓.๕ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ดำเนินการสนับสนุนอาหารเสริมนม และโครงการอาหารกลางวันให้กับโรงเรียนในเขตพื้นที่บริการ ส่งผลให้โภชนาการและการเจริญเติบโตของเด็กนักเรียนในพื้นที่ดีและอยู่ในเกณฑ์ปกติ

๓.๖ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ดำเนินการสนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุการเรียนการสอน เพิ่มทักษะให้เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

๔. ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ สนับสนุนงบประมาณจัดวิทยากรอบรมให้ความรู้ประชาชนด้านการส่งเสริมการเกษตร และด้านเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๒ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ได้มีการศึกษาระบบบำบัดน้ำเสีย

๕. ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๑ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ สนับสนุนงบประมาณให้กับศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารฯ ประชาชนมีช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสาร สามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็ว ส่งผลดีต่อประชาชน

๕.๒ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อครุภัณฑ์สำนักงาน อาทิเช่น โต๊ะประชุมเอนกประสงค์, ตู้เก็บเอกสาร, จัดซื้อไมโครโฟนสำหรับห้องประชุม โดยประชาชนผู้รับบริการได้รับความสะดวก ส่งผลให้การดำเนินงาน มีประสิทธิภาพ เนื่องจากเครื่องมือและอุปกรณ์มีพอเพียง

๕.๓ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และครุภัณฑ์เพื่อใช้ในการงานกิจการประปา อาทิเช่น ปัมพ์ซัมเมอร์ส เครื่องสูบน้ำ ส่งผลให้ร้อยละ ๗๕ ของครัวเรือน ทั้งหมดได้รับการในด้านอุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง

๕.๔ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ สนับสนุนงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุการเกษตร ปุ๋ยสารเคมี ป้องกันโรคพืชต่างๆกล้าไม้ วัสดุในการบำรุงรักษาต้นไม้ ภูมิทัศน์บริเวณสำนักงานร่มรื่น เป็นระเบียบ

๕.๕ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ สนับสนุนงบประมาณในเพิ่มศักยภาพของบุคลากร ส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมโครงการต่างๆ บุคลากรที่ได้รับการอบรมมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการอบรม สามารถนำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่เพื่อบริการประชาชน

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

การพัฒนาตามนโยบายของท้องถิ่นที่ผ่านมาการพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้พัฒนาไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ปี แผนพัฒนาสามปี และแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาในพื้นที่ของตนเองและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของจังหวัด นโยบายของอำเภอไทรโยค ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมไปถึงท้องถิ่นที่อยู่ใกล้เคียงกันมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

การพัฒนาตามนโยบายของท้องถิ่นที่ผ่านมาการพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้พัฒนาไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๔ ปี แผนพัฒนาสามปี และแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาในพื้นที่ของตนเองและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของจังหวัด นโยบายของอำเภอไทรโยค ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมไปถึงท้องถิ่นที่อยู่ใกล้เคียงกันมากขึ้น

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

การพัฒนาตามนโยบายของท้องถิ่นที่ผ่านมาการพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้พัฒนาไปตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ปี แผนพัฒนาสามปี และแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาในพื้นที่ของตนเองและบูรณาการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ โดยสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายของจังหวัด นโยบายของอำเภอไทรโยค ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมไปถึงท้องถิ่นที่อยู่ใกล้เคียงกันมากขึ้น

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙)

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป)

คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้รับการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ – กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทย แต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและ

การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้มีโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาคอขวดหรือคอขวดทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาคอขวดจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบท รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยยังต้องใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต นอกจากนี้ ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วยต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้น รวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตร้อยปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบ ในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย ภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้างเช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ – ๒๕๕๐) ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ – ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาว หากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญ จากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้า อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียว โดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่ก็มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลายหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ด้าน โอกาสการได้รับการศึกษา บริการ สาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทยก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการเงินการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทย ได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญได้แก่การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในระยะเวลา ๑๕ - ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศกำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลงผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแส โลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของสินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้น โดยที่ประเทศต่าง ๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็ เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการ เปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็น ประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ใน ระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำและปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้ง ทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติ จะส่งผลต่ออนาคต การพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิด ทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลก และรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่าง รอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการ เปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้าง ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็วสามารถรับมือกับ ความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้าง ประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิต การทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่าง เป็นเอกภาพ มีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็น ปัญหา นั้น ๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้ อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัด รวมทั้งความเสี่ยงของ ประเทศจะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับ ร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อน การพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกันการดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคต ของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมือง หรือนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเมื่อการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลก ยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศและทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่าง ๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมกับ การเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากัน

สาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์ และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือ ประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรี ของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดียิ่งกว่า

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติ พจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปี ต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้ นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตร และบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติ การค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้ มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมือง ศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่ การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับ

ระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่

เหมาะสม

- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่าง ๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่ การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกัน สามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่าง ๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วง ๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่าง ๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากร เพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติและ การติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๔ การยอมรับของสังคม มีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจต่อสาธารณชน มีการรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่มสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อให้ได้การยอมรับจากทุกภาคส่วนในสังคม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยง ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๓๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้นจนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางชั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมาเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของการลงทุนและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปี ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ -๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗) ๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๓ ผลิภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยี และนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรค

ต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน

อย่างไรก็ตามเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมา และจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ. ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ. ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูงโดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๒๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทย

มีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่นสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓ , ๓.๓๕ , ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทยมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมาย และยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้ พลังงานของประเทศไทย แนวนโยบายลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้ และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘- ๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๖๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y) ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปี ในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘ – ๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวายซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่ง กลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วง ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมี ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุด แตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย
อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดิน ยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง - ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน อิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๔๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้ รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้น้อยกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนานและความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัยมีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติดังกล่าวทำให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็น

เครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๓,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคมในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยพื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม** ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙ -๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขึ้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑,๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำ ยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปี ละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตามการพัฒนาใช้น้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำและการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑. ๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑. ๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการจัดการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิล ขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่ มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจรวจรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมาก สำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ. ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้ และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปูดก้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจาก ชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง

ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๔๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตามอัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดซับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัยและดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปี ในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัย จะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่น ๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน

จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ยังคงประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขायเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐ หน่วยงานภาครัฐมีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวมขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดย

สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗ % แสดงให้เห็นว่า

บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืน และสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้ เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้อง

แก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่ และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙, ๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑, ๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท.ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วน เพียงร้อยละ ๘. ๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๓๘. ๕๒ และร้อยละ ๓๙. ๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท.ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลกการจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่า กับ การทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริต คอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมากขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น

เป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้ง กฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำบากนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติพบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐ - ๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐ - ๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับ ภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓ - ๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓) - ๒๕๗๔ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓)

การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ขีดความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี ตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผล

กระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะต่ำลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นซ้ำปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรม ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลักอันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่น ทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้าบริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่องานสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้ง ปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตามการผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีผลหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่าง

คุ่มค่าจัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐ สถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องเกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่ กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยวที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยี มาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายมาเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคยุคคนมากขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของระเทศเพื่อนบ้าน มีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน และ ๓) โอกาส

ในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า ซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตรายการและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้น โดยแรงเหวี่ยงจากการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยี เพิ่มขึ้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมี ความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูป ในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกรบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อ ข้ำเดิมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำเกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมี แนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda) ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓ ๑๗,๐๕๑ บาท(๔,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๔๙ บาท (๘,๘๕๔ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕ แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว และกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงิน ทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงินและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวก

สะดวกทาง การค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคม แห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้ เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความ รับผิดชอบและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี คุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของ ประเทศโดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับ สมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่ เหมาะสมตาม ศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอ ความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย (๑) **ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา** โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้าง ความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) (๒) **ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา** เพื่อเพิ่มคุณภาพและ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชน ในการจัดการศึกษา (๓) **พัฒนาคุณภาพครู** ทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คน ดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ จากตัวผู้เรียน และ (๔) **ปฏิรูประบบการ เรียนรู้** โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการ เรียนรู้ ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง และความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรม ทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ ทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุ ยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนา ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพใน รูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพ นานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและ งานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การ ขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้ สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมี ส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการ ดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตร โดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง ด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ พ. ศ และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง
เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปฐมภูมิ สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน
ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจ

พิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุน

ธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่ โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้ มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุ

ที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับ

ประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุม

มลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคา ปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรี ประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.๒๕๕๗ – พ.ศ.๒๕๖๐ (ฉบับทบทวน) ปี พ.ศ. ๒๕๕๙

วิสัยทัศน์ “เมืองแห่งการท่องเที่ยว ศูนย์กลางการค้าภาคตะวันตกสู่สากล สังคมอยู่เย็นเป็นสุข”

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและวิถีวัฒนธรรมชุมชนอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด
๑. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โบราณสถานต่างๆ และวิถีวัฒนธรรมชุมชน	๑.๑ จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับฟื้นฟู ๑.๒ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ โบราณสถานที่ได้รับการฟื้นฟู และส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๒. แหล่งและการบริการ การท่องเที่ยวได้มาตรฐานสากล	๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวจากฐานปี ๒๕๕๖ ๒.๒ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ผ่านการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว
๓. มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว	๓.๑ รายได้จากการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาค้าการลงทุนสู่สากล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด
๑. ยกระดับภาคเศรษฐกิจการค้าการลงทุน	๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าผ่านแดน ๑.๒ จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับพัฒนาองค์ความรู้เพื่อรองรับ AEC

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด
๑. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน	๑.๑ จำนวนแหล่งผลิตที่ได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยเพิ่มขึ้น
๒. ชุมชนและสถาบันครอบครัวเข้มแข็ง	๒.๑ จำนวนมูลค่าของสินค้าภาคการเกษตร ๒.๒ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกร/สถานประกอบการ SMEs ในจังหวัดกาญจนบุรีที่สามารถลดการใช้พลังงาน
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด
	๒.๓ ร้อยละของจำนวนเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายที่สามารถลดต้นทุนการผลิตต่อไร่ ๒.๔ ร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนที่ยากจนตามเกณฑ์ จปฐ.

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑.๔.๑ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
กาญจนบุรี (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ เศรษฐกิจยกระดับ คุณภาพชีวิตได้มาตรฐาน การบริหารมีธรรมาภิบาล โครงสร้างพื้นฐานครบครัน ก้าวทัน AEC ”

พันธกิจ (Mission) การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาญจนบุรี

๑. ส่งเสริมอาชีพให้ประชาชน
๒. พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและปลอดภัย
๓. สนับสนุนประชาชน องค์กร หน่วยงาน ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
๔. สร้างจิตสำนึกของประชาชนในการดูแลจัดการสถานที่ท่องเที่ยว
๕. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม
๖. สนับสนุนและสร้างแหล่งกระจายสินค้าเกษตรและสินค้าพื้นเมือง
๗. ส่งเสริมการศึกษาให้ได้มาตรฐาน
๘. สนับสนุน ส่งเสริมการดูแลสุขภาพให้ประชาชน
๙. พัฒนาสถานที่พักผ่อนให้มีมาตรฐานและปลอดภัย
๑๐. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อม
๑๑. สร้างความปลอดภัยให้กับประชาชน
๑๒. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณี
๑๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
๑๔. ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย
๑๕. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล
๑๖. ส่งเสริมความรู้ของบุคลากรให้ได้มาตรฐาน
๑๗. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาข้อมูลในการพัฒนา
๑๘. ปรับปรุง พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่งได้มาตรฐาน
๑๙. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
๒๐. ปรับปรุง พัฒนาระบบเครือข่ายคมนาคมให้ครอบคลุม
๒๑. การจัดทำผังเมืองและผังเมืองรวม
๒๒. ปรับปรุง จัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำสำหรับอุปโภค บริโภค

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพ
๒. สถานที่ท่องเที่ยวได้รับการปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน
๓. ประชาชน องค์กรเอกชนให้ความร่วมมือในการดูแลสถานที่ท่องเที่ยวมากขึ้น
๔. ประชาชนมีจิตสำนึกในการร่วมดูแลสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัย
๕. สินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรมมีสถานที่จำหน่ายสินค้า
๖. สินค้าเกษตรมีการพัฒนาคุณภาพ
๗. การศึกษามีคุณภาพทั้งในระบบและนอกระบบ
๘. สุขภาพอนามัยของประชาชนดีขึ้น
๙. มีสถานที่ออกกำลังกายและสถานที่พักผ่อนเพียงพอ ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๑๐. ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๑. วัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นดำรงอยู่
๑๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเหมาะสมและมีความปลอดภัย
๑๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการวางแผน วิเคราะห์ และตรวจสอบ
๑๔. ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
๑๕. การบริหารมีความโปร่งใส ยุติธรรม
๑๖. บุคลากรในหน่วยงานมีความรู้ในการปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถ
๑๗. มีข้อมูลสำหรับใช้ในการวางแผน ตรวจสอบและพัฒนางานของท้องถิ่น
๑๘. เส้นทางคมนาคมขนส่งมีมาตรฐานและปลอดภัย
๑๙. ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้รับการพัฒนาให้ครอบคลุมครบถ้วน
๒๐. เส้นทางคมนาคมครอบคลุมเส้นทางหลัก
๒๑. การผังเมืองและผังเมืองรวมเป็นระเบียบ
๒๒. มีน้ำสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาญจนบุรี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑.๑ การส่งเสริมอาชีพ การเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม ๑.๒ การส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์กรรม และการค้าสู่สากล ๑.๓ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๒.๑ การคมนาคมและการขนส่ง ๒.๒ การส่งเสริมสนับสนุนและบำรุงรักษาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ๒.๓ การผังเมือง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม	๓.๑ การพัฒนาสังคมและสังคมสงเคราะห์ ๓.๒ การพัฒนาและส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ๓.๓ การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา ๓.๔ การสาธารณสุข ๓.๕ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ๓.๖ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๓.๗ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔.๑ การอนุรักษ์ ป่าไม้และส่งเสริมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔.๒ การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษ ๔.๓ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม ๔.๔ การส่งเสริมให้ประชาชนใช้พลังงานสะอาดและพลังงานจากการเกษตร
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	๕.๑ การส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น ๕.๒ การส่งเสริมอนุรักษ์โบราณสถาน โบราณวัตถุ ๕.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ	๖.๑ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ๖.๒ การปรับปรุง พัฒนาสถานที่ พัสดและทรัพย์สินสำหรับการปฏิบัติงาน ๖.๓ การส่งเสริมความรู้และสร้างจิตสำนึกในการทำงาน ๖.๔ การส่งเสริมการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ๖.๕ การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วม

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เทศบาลตำบลวังโพธิ์เมืองน่าอยู่ มุ่งสู่คุณภาพชีวิตที่ดี มีความพร้อมทางการศึกษา พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม เปรียบพร้อมธรรมาภิบาล”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๓ เป้าประสงค์

เป้าหมาย/เป้าประสงค์ เพื่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลวังโพธิ์

๑. มีอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจเขตอำเภอไทรโยค วัดผลจากรายได้ของประชากรในเขตพื้นที่ ข้อมูลจากความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร พร้อมทั้งมีสถานที่จำหน่ายสินค้า

๒. วัฒนธรรม วิถีชีวิต ประเพณีท้องถิ่นในอดีตยังคงดำรงอยู่ โดยจากความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ผลักดันให้เกิดกิจกรรม/โครงการที่สืบสานประเพณีและวัฒนธรรม อาทิเช่น โครงการประเพณีวันสงกรานต์และวันผู้สูงอายุของทุกปี โครงการแห่เทียนจำนำพรรษา และโครงการส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่

๓. มีระบบการให้บริการสาธารณะ สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ อาทิเช่น ถนนครอบคลุมเส้นทางหลัก น้ำประปาเพียงพอต่อความต้องการอุปโภค บริโภค ไฟฟ้า/แสงสว่างทั่วถึงร้อยละ ๗๕ ของครัวเรือน และได้รับการพัฒนาให้ครอบคลุมและครบถ้วน โดยเกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วน

๔. มีการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ พร้อมทั้งมีระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชนและในเขตแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์

๕. มีระบบการพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร โดยประชาชนสามารถได้รับข้อมูลข่าวสารทางราชการได้รวดเร็วและครบถ้วน โดยเพิ่มช่องทางการให้บริการประชาชน พัฒนาสถานที่การปฏิบัติงานตลอดจนพัฒนาศักยภาพของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการประจำ พนักงานจ้างอย่างสม่ำเสมอ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑) ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้าท่อระบายน้ำ	ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์มีเส้นทางคมนาคมได้อย่างสะดวก ร้อยละ ๘๐
๑.๒) พัฒนาระบบจราจร	ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์มีการจัดการระบบจราจรได้เพียงพอ ร้อยละ ๘๕
๑.๓) ติดตั้งปรับปรุง ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ	ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์มีการให้บริการระบบไฟฟ้า ร้อยละ ๘๐
๑.๔) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค	ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์มีการให้บริการระบบน้ำอุปโภค บริโภค ร้อยละ ๘๐
๑.๓) ดำเนินการด้านสุขาภิบาลชุมชนและสถานที่	ในเขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์มีการให้บริการ ด้านสุขาภิบาลชุมชนและสถานที่ร้อยละ ๗๐

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๒.๑) พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน	จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน
๒.๒) จัดตั้งศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าให้แก่ประชาชนในราคาถูก	จำนวนศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าให้แก่ประชาชนในราคาถูก
๒.๓) พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว	จำนวนครั้งในการจัดทำกิจกรรมฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๓.๑) เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน	ประชาชนผู้มาติดต่อราชการร้อยละ ๘๐ ได้รับข่าวสารทั่วถึงผ่านช่องทางหลากหลาย
๓.๒) พัฒนาการศึกษให้แก่เยาวชน	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
๓.๓) พัฒนาศิลปวัฒนธรรมในชุมชน	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
๓.๔) พัฒนาสวัสดิการและนันทนาการแก่ประชาชน	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการ
๓.๕) ดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนรวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนรวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
๓.๖) ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๔.๑) สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔.๒) จัดระบบบำบัดน้ำเสีย	จำนวนโครงการการจัดระบบบำบัดน้ำเสีย
๔.๓) บำบัดและการจัดการขยะมูลฝอย	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการรณรงค์การจัดการขยะ และจำนวนขยะมูลฝอยที่ลดน้อยลง
๔.๔) ดูแลรักษา พัฒนา ปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม	จำนวนโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมในเขตเทศบาล
๔.๕) ป้องกันการกัดเซาะการพังทลายของดินริมแม่น้ำ	จำนวนโครงการป้องกันการกัดเซาะการพังทลายของดินริมแม่น้ำ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๕.๑) พัฒนาให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานอื่น	จำนวนครั้งที่มีการจัดกิจกรรมโดยเน้นประชาชนมีส่วนร่วม
๕.๒) พัฒนาหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย
๕.๓) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการจัดการ	- จำนวนโครงการ/กิจกรรมพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการจัดการ

๒.๕ คำเป้าหมาย

๑. การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและเสมอภาค
๒. ประชาชนมีศักยภาพ มีความรู้ มีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
๓. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีแบบบูรณาการและมีส่วนร่วม
๔. มลภาวะและสิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ ให้บ้านเรือนและชุมชนอยู่อย่างสงบสุข
๕. ลดต้นทุนและเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน ทางเท้าท่อระบายน้ำ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบจราจร
- กลยุทธ์ที่ ๓ ติดตั้งปรับปรุง ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค
- กลยุทธ์ที่ ๕ ดำเนินการด้านสุขาภิบาลชุมชนและสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑	พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน
กลยุทธ์ที่ ๒	จัดตั้งศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าให้แก่ประชาชนในราคาถูก
กลยุทธ์ที่ ๓	พัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม	
กลยุทธ์	
กลยุทธ์ที่ ๑	เพิ่มช่องทางในการรับรู้ข่าวสารให้แก่ประชาชน
กลยุทธ์ที่ ๒	พัฒนาการศึกษาให้แก่เยาวชน
กลยุทธ์ที่ ๓	พัฒนาศิลปวัฒนธรรมชุมชน
กลยุทธ์ที่ ๔	พัฒนาสวัสดิการและนันทนาการแก่ประชาชน
กลยุทธ์ที่ ๕	ดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนรวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
กลยุทธ์ที่ ๖	ป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
กลยุทธ์	
กลยุทธ์ที่ ๑	สร้างจิตสำนึกและตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์ที่ ๒	จัดระบบบำบัดน้ำเสีย
กลยุทธ์ที่ ๓	บำบัดและการจัดการขยะมูลฝอย
กลยุทธ์ที่ ๔	ดูแลรักษา พัฒนา ปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์ที่ ๕	ป้องกันการกัดเซาะการพังทลายของดินริมแม่น้ำ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล	
กลยุทธ์	
กลยุทธ์ที่ ๑	พัฒนาให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชนและหน่วยงานอื่น
กลยุทธ์ที่ ๒	พัฒนาหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
กลยุทธ์ที่ ๓	พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารการจัดการ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาล

๑. พัฒนาแหล่งน้ำ ระบบประปา เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค
๒. ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษา
๓. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว ศาสนา-วัฒนธรรมประเพณีและกีฬา
๔. เตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
๕. ส่งเสริมสนับสนุนด้านการเกษตร
๖. พัฒนาสังคม ชุมชน ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๗. ส่งเสริมการสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น
๘. พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๙. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน
๑๐. มุ่งเน้นการบริการเชิงรุก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และโปร่งใส
๑๑. ให้ความสำคัญกับปัญหาของประชาชนและรับแรงแก้ไข
๑๒. พัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าอาศัย
๑๓. สร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในชุมชน

๑๔. ให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ปัจจัยภายใน

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weak)
๑. ด้านการบริหาร ๑.๑ การจัดแบ่งโครงสร้างของเทศบาลมีความชัดเจนครอบคลุมตามอำนาจหน้าที่ในทุกภารกิจ ๑.๒ มีแผนพัฒนาที่ชัดเจนและเป็นองค์กรหลักในการประสานแผนพัฒนาของท้องถิ่นในจังหวัด ๑.๓ มีการมอบอำนาจการบริหารงานตามลำดับ ๑.๔ การกำกับดูแลโดยจังหวัด กรม และกระทรวงไม่กระทบต่อการบริหารงานของเทศบาล ๑.๕ ผู้บริหารท้องถิ่น สามารถกำหนดนโยบายได้เองภายใต้กรอบของกฎหมาย ๑.๖ การบริหารงานมีความคล่องตัวเนื่องจากมีความพร้อมด้านทรัพยากร	๑. ด้านการบริหาร ๑.๑ โครงสร้างของเทศบาลมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยตามภารกิจที่ได้รับ มอบเพิ่มมากขึ้น ๑.๒ สมาชิกสภาเทศบาลบางส่วนขาดความเข้าใจในระเบียบกฎหมาย และอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ๑.๓ ความต้องการและคาดหวังของประชาชนมีสูงแต่เทศบาลตอบสนองได้น้อย ๑.๔ การประสานงานระหว่างท้องถิ่นในตำบลยังมีน้อย
จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weak)
๒. ด้านระเบียบ / กฎหมาย / อำนาจหน้าที่ ๒.๑ มีระเบียบและกฎหมายที่เอื้อต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบล ๒.๒ สภาเทศบาลตำบลสามารถออกเทศบัญญัติได้ภายใต้กรอบของกฎหมาย ๒.๓ มีขอบเขต อำนาจหน้าที่รับผิดชอบเต็มพื้นที่ ๒.๔ มีแนวโน้มได้รับการถ่ายโอนภารกิจเพิ่มมากขึ้นตามแผนการกระจายอำนาจ	๒. ด้านระเบียบ / กฎหมาย / อำนาจหน้าที่ ๒.๑ มีระเบียบ/กฎหมายใหม่ ๆ จำนวนมากทำให้การปฏิบัติของบุคลากรไม่ทันต่อเหตุการณ์ ๒.๒ อำนาจในการออกกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายของเทศบาลมีน้อย ๒.๓ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของเทศบาลตำบล ๒.๔ การแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดยังไม่มี ความชัดเจน ๒.๕ อำนาจหน้าที่ตามแผนการกระจายอำนาจยังไม่มีความชัดเจนในหลายภารกิจ

๓. ด้านบุคลากร ๓.๑ สามารถจัดกรอบอัตรากำลังได้เองตามภารกิจและกำลังงบประมาณ ๓.๒ บุคลากรส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดทำให้เข้าใจในวัฒนธรรมและปัญหาของท้องถิ่น ๓.๔ มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องทุกปี ๓.๕ ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทำให้เข้าใจปัญหาและความต้องการของประชาชน ๔. ด้านงบประมาณ ๔.๑ มีรายได้จากการจัดเก็บเป็นของตนเอง ให้มีความคล่องตัวในการบริหารงาน ๔.๒ แนวโน้มของรายได้จะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นตามลำดับตามแผนกระจายอำนาจฯ และการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง ๔.๓ มีข้อบัญญัติงบประมาณเป็นกฎหมายและเครื่องมือสำหรับใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น	๓. ด้านบุคลากร ๓.๑ การพัฒนาบุคลากรจำนวนมากกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต ๓.๒ บุคลากรที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ๓.๓ บุคลากรตำแหน่งบริหารเติบโตไม่ทันกับการขยายตัวของโครงสร้าง ๓.๔ บุคลากรส่วนใหญ่ขาดความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิบัติงานในอนาคต ๔. ด้านงบประมาณ ๔.๑ รายได้ที่เทศบาลจัดเก็บเองมีน้อยเมื่อเทียบกับรายได้จากเงินอุดหนุนและที่รัฐจัดเก็บให้ ๔.๒ รายได้มีจำนวนจำกัดแต่ความต้องการใช้งบประมาณมีสูง ๔.๓ ขาดแนวทางใหม่ ๆ ในการจัดหารายได้ ๔.๔ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ
--	---

ปัจจัยภายนอก

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. ด้านการเมืองการปกครอง ๑.๑ มีการประสานงานกับนักการเมืองในระดับต่างๆ ได้ดี ๑.๒ กลุ่มการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์มีความขัดแย้งน้อย ๑.๓ นักการเมืองระดับชาติเป็นพรรคเดียวกัน ๑.๔ ประชาชนมีความเป็นประชาธิปไตยและสนใจการเมืองสูง ๒. ด้านเศรษฐกิจ ๒.๑ มีแนวโน้มด้านการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น ๒.๒ สินค้าเกษตรบางชนิดมีราคาสูงขึ้น เช่น อ้อย ข้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ๒.๓ มีการขยายพื้นที่ทางการเกษตรเพิ่มขึ้น ๒.๔ สินค้า OTOP เป็นที่นิยมของลูกค้า ๒.๕ มีความพร้อมด้านระบบสาธารณูปโภค ๒.๖ ประชาชนมีอัตราการออมสูง ๒.๗ มีแหล่งเงินทุนในระบบจำนวนมาก	๑. ด้านการเมืองการปกครอง ๑.๑ การประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีน้อย ๑.๒ นักการเมืองระดับชาติสังกัดพรรคฝ่ายค้าน ๑.๓ การรวมตัวเพื่อจัดตั้งกลุ่มการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์มีน้อย ๒. ด้านเศรษฐกิจ ๒.๑ น้ำมันราคาแพงโดยต่อเนื่อง ๒.๒ มีกลุ่มอาชีพที่มีความเข้มแข็งน้อย ๒.๓ ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ ๒.๔ ประสิทธิภาพธรรมชาติทุกปี เช่นภัยแล้ง ๒.๕ คนมีเงินไม่นิยมลงทุน ๒.๖ เกิดโรคระบาดเช่นไข้หวัดเลือดออก ๒.๗ มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งกระทบต่อ

๒.๘ มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ๓. ด้านสังคม ๓.๑ ประชาชนมีค่านิยมใฝ่เรียนรู้ ๓.๒ มีโรงพยาบาลไตรโยคและสาธารณสุขอำเภอ ไตรโยคในเขตเทศบาล ๓.๔ ปัญหาอาชญากรรมน้อยลงเมื่อเทียบกับจำนวน ประชากร ๓.๕ มีวัฒนธรรมประเพณีที่เข้มแข็งและเป็นเอกลักษณ์ ๔. ด้านนโยบายรัฐบาล / กฎหมาย ๔.๑ กฎหมายกระจายอำนาจฯ เอื้อต่อการบริหารงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๔.๒ การปรับอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง ทำให้ บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน ๕. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ๕.๑ ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวก คล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น ๕.๒ สามารถสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลภายนอกได้ ทันต่อเหตุการณ์ตลอดเวลา	เศรษฐกิจ ๓. ด้านสังคม ๓.๑ ปัญหาวัยรุ่น ยาเสพติด มีแนวโน้ม รุนแรงและเพิ่มมากขึ้น ๓.๒ ปัญหาขยะที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ๔. ด้านนโยบายรัฐบาล/กฎหมาย ๔.๑ การกระจายอำนาจเป็นไปด้วยความ ล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ๔.๒ กฎหมายบางฉบับเป็นอุปสรรคต่อ การปฏิบัติหน้าที่ ของผู้บริหาร ๕. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ๕.๑ เทคโนโลยีที่ทันสมัยมีราคาแพงและ มีความยุ่งยากซับซ้อนในการใช้งาน ๕.๒ การจัดเก็บและการสืบค้นข้อมูลยังไม่ เป็นระบบที่ดีพอ ๕.๓ บุคลากรปฏิเสธการเรียนรู้และ ยอมรับเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน
--	--

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๓.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชากรในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต

ดาน	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	สาเหตุของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ เส้นทางคมนาคม	ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและเทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณในการดำเนินการไม่เพียงพอ	เส้นทางคมนาคมภายในเขตเทศบาล	มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
	๑.๒ ไฟฟ้า	ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	ทางและที่สาธารณะในเขตเทศบาล	ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
๖. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๖.๑ จัดตั้งศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าให้แก่ประชาชน	เทศบาลไม่มีศูนย์กลางจำหน่ายสินค้าให้แก่ประชาชน	ในเขต เทศบาล แหล่งท่องเที่ยว	เป็นที่กระจายสินค้า Otop ของเทศบาลและผลิตภัณฑ์ของประชาชน

ด้าน	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ความ ต้องการ	สาเหตุของปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๓. ด้านสังคมและ ศิลปวัฒนธรรม	๓.๑ การ ป้องกันสาธารณ ภัยและ ช่วยเหลือ ประชาชนที่ ประสบสาธารณ ภัย	ประชาชนขาด ความรู้ในป้องกันสา ธารณภัย	ในเขต อบต.	ประชาชนมีความรู้ และสามารถป้องกัน สาธารณภัยเบื้องต้น ได้
	๓.๒ การ ป้องกันและ แก้ไขปัญหายา เสพติด	ประ ชา ช น ขาด ความรู้ในป้องกัน การแพร่ระบาดของ ยาเสพติด	ในเขต เทศบาล	ประชาชนมีความรู้ ในการป้องกันยาเสพ ติด
	๓.๓ ส่งเสริม กิจกรรมด้าน สาธารณสุข	ขาดศักยภาพด้าน สาธารณสุข	ในเขต เทศบาล	ศักยภาพด้าน สาธารณสุขดีขึ้น
	๓.๔ การ ป้องกันและ ควบคุม โรคติดต่อ	มีการระบาดของ โรคอุบัติใหม่ โรค ระบาด โรคติดต่อ	ในเขต เทศบาล	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
๔.ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๔.๑ ระบบ บำบัดน้ำเสีย	ชุมชนเทศบาลไม่มี การบำบัดน้ำเสีย จากแหล่งชุมชน	ในเขต เทศบาล	เทศบาลได้มีการ จัดการบำบัดน้ำ เสียก่อนทิ้งลงสู่ แม่น้ำ
	๔.๒ บำบัดและ การจัดการขยะ มูลฝอย	เทศบาลมีการ จัดการขยะมูลฝอย ไม่ถูกสุขลักษณะทำ ให้เกิดมลภาวะเป็น พิษต่อประชาชนใน เขตเทศบาล	ในเขต เทศบาล	เทศบาลได้มีการ กำจัดขยะมูลฝอย อย่างถูกวิธีและถูก สุขลักษณะ ประชาชน

๓.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทาง
กายภาพในมิติพื้นที่

ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ พบว่า ในเขต
เทศบาลมีปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ประชาชนและจะต้องดำเนินการแก้ไข ซึ่งเทศบาลได้กำหนดแนวทางในการ
พัฒนาเทศบาลเอาไว้ ๕ แนวทาง ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาด้านการผังเมืองของเทศบาล จึงต้องดำเนินการ
แก้ไขตามแนวทางทั้ง ๕ แนวทาง ดังนี้

๑) แนวทางการพัฒนาโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑) การก่อสร้าง ขยายถนน หรือปรับปรุงถนนให้มีประสิทธิภาพสะดวกในการสัญจรไปมาของประชาชน

๑.๒) การก่อสร้างหรือปรับปรุงด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและเพื่อการอุปโภค-บริโภค ให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๑.๓) การก่อสร้างทางระบายน้ำ/ท่อระบายน้ำให้มีประสิทธิภาพสามารถระบายน้ำได้ดีไม่อุดตัน น้ำไม่ขังส่งกลิ่นเหม็นน่ารำคาญ

๑.๔) การจัดการจราจรในเขตเทศบาลหรือพื้นที่ที่มีรถมาก โดยการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบ กระຈกโค้ง การวางกรวยจราจร การแบ่งเส้นจราจร

๑.๕) ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างให้เพียงพอในเขตเมืองและชุมชน สถานที่สาธารณะต่างๆ

๒) แนวทางการพัฒนาด้านพัฒนาสังคม

๒.๑) จัดระเบียบและสอดส่องดูแลมิให้เกิดแหล่งมั่วสุมตามร้านเกมส์ อินเทอร์เน็ต

๒.๒) สอดส่องดูแลสถานที่สวนสาธารณะมิให้เกิดการมั่วสุม กำหนดเวลาเข้าออก

๓) แนวทางการพัฒนาด้านสาธารณสุข

๓.๑) รมรงค์ ประชาสัมพันธ์ จัดอบรมสร้างความรู้ ความเข้าใจในชุมชน โดยจัดกิจกรรมในชุมชนและสถานศึกษาเกี่ยวกับการคัดแยกขยะ การนำขยะไปใช้ประโยชน์และประชาสัมพันธ์ข้อมูลแนวทางการดำเนินการลดขยะของเทศบาล การลดการก่อเกิดขยะและการนำขยะไปใช้ประโยชน์ที่สามารถดำเนินการได้ภายในบ้าน สำนักงาน แหล่งกำเนิดขยะ จัดประชุมเครือข่ายเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยรวมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ทุกส่วนเข้ามามีส่วนร่วม

๓.๒) ปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกายและสวนสาธารณะให้สามารถใช้งานได้และประสิทธิภาพและเป็นสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ

๓.๓) ตรวจสอบสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น รีสอร์ท ห้างร้านต่างๆ

๔) แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๔.๑) ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับการผังเมืองรวมและผังเมืองเฉพาะ ให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ และลดปัญหาการขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น ทำให้การดำเนินการแก้ไขเป็นไปตามวัตถุประสงค์ บรรลุเป้าหมาย

๔.๒) จัดสถานที่รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์และดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน

๔.๓) จัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชน

๕) แนวทางการพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๕.๑) ส่งเสริม อบรมให้ความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เช่น การรณรงค์ปลูกต้นไม้ ปลูกพืชทดแทน งดการตัดต้นไม้ เฝ้าหญ้า เฝ้าขยะ หรือเฝ้าถ่านในชุมชน

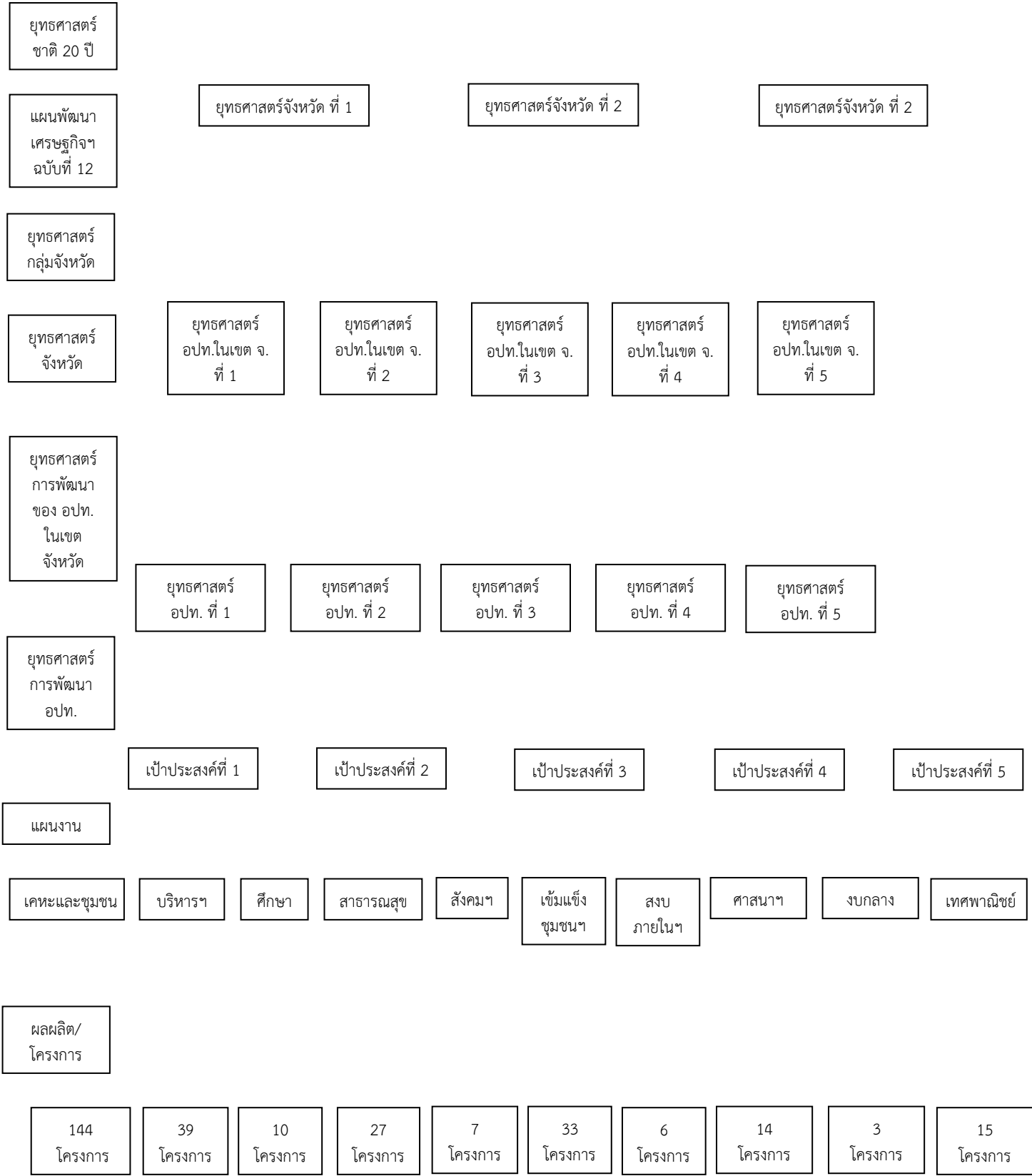
๕.๒) ดำเนินโครงการลอกรางระบายน้ำให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อลดปัญหาการอุดตันสามารถระบายน้ำได้ดีและลดปัญหาน้ำเน่าเสีย รวมทั้งการจ้างเหมาบุคคลในพื้นที่ในการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มรายได้และเป็นการปลูกจิตสำนึกในการรักษาสิ่งแวดล้อม

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.

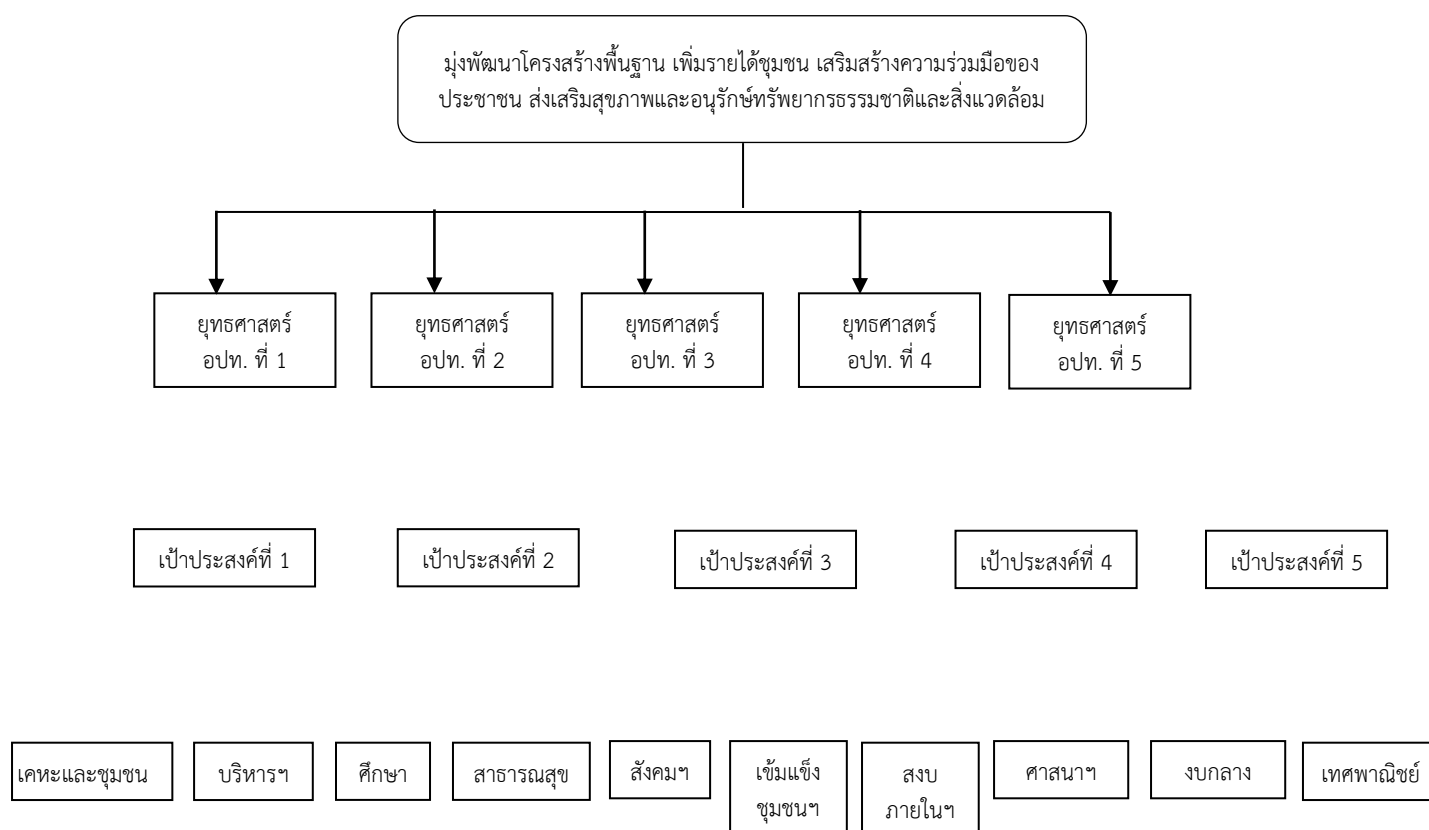
แบบ ยท.01

โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลวังโพธิ์

พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์ (strategic map)

๓.๕

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

แบบ ยท.03

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ ที่ ๔	ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	เป้าประสงค์ ที่ ๔	ประชาชนร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ ที่ ๓.๑	๑) โครงการปลูกต้นไม้เฉลิม พระเกียรติ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการอนุรักษ์และ ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้		
										ปีละ ๑ โครงการ		๓) โครงการบำรุงรักษาทาง บกและทางน้ำ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๔) โครงการปรับปรุงภูมิ ทัศน์ภายในชุมชนเพื่อทำ เป็นสถานที่ท่องเที่ยว		
										ปีละ ๑ โครงการ		๕) โครงการป้ายบอกทาง		
										ปีละ ๑ โครงการ		๖) โครงการจัดทำป้าย ประชาสัมพันธ์รณรงค์รักษา สิ่งแวดล้อม		
										ปีละ ๑ โครงการ		๗) โครงการรณรงค์และ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๘) โครงการปลูกป่าชุมชน		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

แบบ ยท.03

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผล/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๑	ยุทธศาสตร์ ที่ ๔	ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	เป้าประสงค์ ที่ ๔	ประชาชนร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๒	๒	๒	๒	๒	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๓.๒	๑) โครงการปรับปรุงภูมิ ทัศน์สองข้างทางภายใน ตำบล	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการปลูกต้นไม้ ภายในเทศบาล		
					๓	๓	๓	๓	๒	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๓.๓	๑) โครงการก่อสร้างบ่อ กำจัดขยะ	กองช่าง	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการก่อสร้าง เตาเผาขยะ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๓) โครงการจัดซื้อถัง ขยะ		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

แบบ ยท.03

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธ ศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธ ศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	ยุทธศาส ตร์ ที่ ๑	ยุทธศาส ตร์ ที่ ๕	เป้าประสงค์ ที่ ๑	ประชาชนร้อยละ ๗๐ มี รายได้เฉลี่ยต่อ ครัว เรือนสูงขึ้น	๓	๓	๓	๓	๓	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๕.๑	๑) โครงการสนับสนุน กลุ่มอาชีพ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการส่งเสริมการ ท่องเที่ยวฟื้นฟูเศรษฐกิจ ชุมชน	อำเภอ ไทรโยค	
										ปีละ ๑ โครงการ		๓) โครงการอบรม ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ/กลุ่ม สตรี/กลุ่มผู้ด้อยโอกาส/ กลุ่มเกษตรกร	สำนักปลัด	
					๒	๒	๒	๒	๓	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๕.๒	๑) โครงการจัดทำป้าย บอกทางสถานที่ ท่องเที่ยว	สำนักปลัด	
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการปรับปรุงภูมิ ทัศน์สถานที่ท่องเที่ยว		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

แบบ ยท.03

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	ยุทธศาสตร์ ที่ ๑	เป้าประสงค์ ที่ ๓	ประชาชนมี โครงสร้าง พื้นฐานให้ ประชาชนได้ ใช้บริการ ร้อย ละ ๘๐	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	ปีละ ๒ สาย	กลยุทธ์ที่ ๑.๑	๑) โครงการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก	กองช่าง	สำนักปลัด
										ปีละ ๒ สาย		๒) โครงการก่อสร้าง ถนนลาดยาง		
										ปีละ ๒ สาย		๓) โครงการก่อสร้างถนนลูกรัง		
										ปีละ ๒ สาย		๔) โครงการปรับปรุง/ ซ่อมแซมถนนคอนกรีตเสริม เหล็ก		
										ปีละ ๒ สาย		๕) โครงการปรับปรุง/ ซ่อมแซมถนนลาดยาง		
										ปีละ ๒ สาย		๖) โครงการปรับปรุง/ ซ่อมแซมถนนลูกรัง		
										ปีละ ๑ โครงการ		๘) โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ ภายในเขตเทศบาล		
										ปีละ ๑ โครงการ		๙) โครงการถนนลูกรัง ทางเข้าบ่อขยะ		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผล/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	ยุทธศาสตร์ ที่ ๑	เป้าประสงค์ ที่ ๓	ประชาชนมี โครงสร้าง พื้นฐานให้ ประชาชนได้ ใช้บริการ ร้อย ละ ๘๐						ปีละ ๒ สาย	กลยุทธ์ที่ ๑.๑	๑๐) โครงการปรับปรุง ถนนลูกรังหินคลุก	กองช่าง	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๑๓) โครงการก่อสร้างราง ระบายน้ำ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๑๔) โครงการก่อสร้างท่อ ระบายน้ำ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๑๖) โครงการซ่อมแซม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		
										ปีละ ๑ โครงการ		๑๗) โครงการก่อสร้างท่อ ระบายน้ำ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๑๘) โครงการซ่อมแซม บำรุงรักษาและปรับปรุง ครุภัณฑ์ที่ดินและ สิ่งก่อสร้าง		
					๑๕	๑๕	๑๕	๑๕		ปีละ ๒ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๑.๒	๑) โครงการปรับปรุง/ ซ่อมแซมระบบผลิต น้ำประปา	กองการ ประปา	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๘) โครงการก่อสร้าง ขยายเขตและวางระบบ ประปา		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

แบบ ยท.03

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้า ของเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	ยุทธศาสตร์ ที่ ๑	เป้าประสงค์ ที่ ๓	ประชาชนมี โครงสร้าง พื้นฐานให้ ประชาชนได้ ใช้บริการ ร้อย ละ ๘๐	๓	๓	๓	๓	๓	ปีละ ๕ บริเวณ	กลยุทธ์ที่ ๑.๓	๑) โครงการขยายเขตไฟฟ้า และติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้า	กองช่าง	สำนักปลัด
										ปีละ ๒ บริเวณ		๒) โครงการติดตั้งดวงไฟ สาธารณะ		
										ปีละ ๕ บริเวณ		๓) โครงการซ่อมแซมไฟ สาธารณะ		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์ ที่ ๒	ตัวชี้วัดผล ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาส ตร์ ที่ ๕	ยุทธศาส ตร์ ที่ ๒	เป้าประสง ค์ ที่ ๒	ประชาชนมี ความรู้มากขึ้น ร้อยละ ๙๐ และ ศิลปวัฒนธรรม มอันดียังคงอยู่	๗	๗	๗	๗	๗	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๑	๑) โครงการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์การศึกษา	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการสนับสนุน งบประมาณการแข่งขันกีฬา ของพนักงาน ผู้บริหาร สมาชิกและประชาชน		
										ปีละ ๑ โครงการ		๓) โครงการกีฬาชุมชน สัมพันธ์		
										ปีละ ๑ โครงการ		๔) โครงการปรับปรุงสวน สุขภาพ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๕) โครงการจัดซื้อเครื่อง ออกกำลังกาย		
					๗	๗	๗	๗	๗	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๒	๑) โครงการป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กองช่าง	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการป้องกันโรค มาลาเรีย		
										ปีละ ๑ โครงการ		๓) โครงการป้องกันโรคพิษ สุนัขบ้า		
										ปีละ ๑ โครงการ		๔) โครงการฉีดพ่นหมอก ควัน		
										ปีละ ๑ โครงการ		๕) โครงการจัดซื้อทรายอะเบท		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน									
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕														
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ ที่ ๕	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	เป้าประสงค์ ที่ ๒	ประชาชนมี ความรู้มากขึ้น ร้อยละ ๙๐ และ ศิลปวัฒนธรรม อันดียังคงอยู่	๖	๖	๖	๖	๖	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๒	๗) โครงการป้องกันและรักษา โรคติดต่อ	สำนักปลัด	สำนักปลัด									
										ปีละ ๒ โครงการ		กลยุทธ์ที่ ๒.๓			๑) โครงการจัดงานรัฐพิธี								
										ปีละ ๑ โครงการ					๒) โครงการสืบสานประเพณี สงกรานต์/วันผู้สูงอายุ								
										ปีละ ๑ โครงการ					๓) โครงการจัดงานส่งท้ายปี เก่าต้อนรับปีใหม่								
										ปีละ ๑ โครงการ					๔)โครงการประเพณีสงกรานต์ และกิจกรรมวันผู้สูงอายุ								
										ปีละ ๑ โครงการ					๕)โครงการแห่เทียนจำนำ พรรษา								
										ปีละ ๑ โครงการ					๖) โครงการดำเนินตามภารกิจ เหล่ากาชาด								
										ปีละ ๑ โครงการ					๗) โครงการเงินทุนสถาบันฯ								
										ปีละ ๑ โครงการ					๘) โครงการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด								
										๑๑					๑๑	๑๑	๑๑	๑๑	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๔	๑) โครงการดำเนินชีวิต ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	สำนักปลัด	สำนักปลัด
																			ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการดำเนินงานตาม ภารกิจของเหล่ากาชาดจังหวัด กาญจนบุรี		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผล/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ ที่ ๕	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	เป้าประสงค์ ที่ ๒	ประชาชนมี ความรู้มากขึ้น ร้อยละ ๙๐ และ ศิลปวัฒนธรรม มอ้านดียังคงอยู่	๖	๖	๖	๖	๖	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๔	๓) โครงการสนับสนุน งบประมาณจัดกิจกรรม ชมรมผู้สูงอายุ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๔) โครงการดำเนินงานของ กลุ่มสตรี		
										ปีละ ๑ โครงการ		๖) โครงการดูงานนอก สถานที่		
										ปีละ ๑ โครงการ		๗) โครงการอบรม อปพร.		
										ปีละ ๑ โครงการ		๑๑) โครงการอบรม คุณธรรม จริยธรรม สำหรับ เด็กเยาวชนและประชาชน		
										ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๕	๑) โครงการแก้ไขปัญหายา เสพติด	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๒) โครงการอบรมวิชาการ		
										ปีละ ๑ โครงการ		๓) โครงการต่อต้าน ป้องกัน ปราบปราม และฟื้นฟูผู้เสพ/ ติดยาเสพติด	อำเภอ ไทรโยค	

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วย สนับสนุน
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ ที่ ๕	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	เป้าประสงค์ ที่ ๒	ประชาชนมี ความรู้มากขึ้น ร้อยละ ๙๐ และ ศิลปวัฒนธรรม มอันทิยังคงอยู่	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๕	๔) โครงการรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๕) โครงการเทศบาลเคลื่อนที่	สำนักปลัด	
										ปีละ ๑ โครงการ		๖) โครงการ ประชุมประชาคม		
										ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๖	๑) โครงการศูนย์วัฒนธรรม ตำบลวังกระแจะ	สำนักปลัด	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ ครั้ง		๒) โครงการจัดซื้อวัสดุให้ศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก		
										ปีละ ๒ ครั้ง		๓) โครงการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) ให้เด็กเล็ก โรงเรียนบ้าน วังโพธิ์		
										ปีละ ๒ ครั้ง		๔) โครงการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) ให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		
										ปีละ ๒ ครั้ง		๕) โครงการสนับสนุนอาหาร กลางวัน ให้นักเรียนโรงเรียน บ้านวังโพธิ์		
										ปีละ ๒ ครั้ง		๖) โครงการสนับสนุนอาหาร กลางวัน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		

รายละเอียดยุทธศาสตร์
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ความเชื่อมโยง กับยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลิต ผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของ เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔					
ยุทธศาสตร์ ที่ ๓	ยุทธศาสตร์ ที่ ๕	ยุทธศาสตร์ ที่ ๒	เป้าประสงค์ ที่ ๒	ประชาชนมี ความรู้มากขึ้น ร้อยละ ๙๐ และ ศิลปวัฒนธรรม มอ้านดียังคงอยู่						ปีละ ๑ โครงการ	กลยุทธ์ที่ ๒.๖	๗) โครงการเทิดพระเกียรติจัดงานสมเด็จพะพระนเรศวรมหาราช	สำนักปลัด
										ปีละ ๑ โครงการ		๘) โครงการอุดหนุนงานสะพานข้ามแม่น้ำแคว	อำเภอ ไทรโยค
										ปีละ ๑ โครงการ		๙) โครงการบริหารสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	สำนักปลัด

ส่วนที่ ๔
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑. การเศรษฐกิจ	๑. เคหะและชุมชน ๒. เทศพาณิชย์ ๓. สาธารณสุข	กองช่าง	สำนักปลัด
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๑. บริการชุมชน ๒. การดำเนินงานอื่น ๓. การเศรษฐกิจ	๑. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
๓	การพัฒนาด้านสังคมและศิลปวัฒนธรรม	๑. บริหารงานทั่วไป	๑. การศึกษา ๒. รักษาความสงบภายใน ๓. ศาสนาและวัฒนธรรม ๔. สาธารณสุข	สำนักปลัด/ กองช่าง	สำนักปลัด
๔	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. บริหารงานทั่วไป ๒. บริการชุมชน	๑. การรักษาความสงบภายใน ๒. สังคมสงเคราะห์ ๓. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๔. เทศพาณิชย์	สำนักปลัด/ กองช่าง/กองการประปา	สำนักปลัด
๕	การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล	๑. บริหารงานทั่วไป ๒. บริการชุมชน ๓. การเศรษฐกิจ	๑. บริหารงานทั่วไป ๒. สร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๓. อุตสาหกรรมและการโยธา ๔. การเกษตร	สำนักปลัด/ กองคลัง/ กองช่าง/กองการประปา	สำนักปลัด

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๕ การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๒. ยุทธศาสตร์ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๑	โครงการดำเนินตามภารกิจเหล่ากาชาด	สืบสานงานประเพณีต่างๆ	อำเภอยะโยค	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนโครงการ	มีงานประเพณีต่างๆ	อบต.วังกระแจะ
รวม	๑โครงการ	-	-	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	-	-	-

ส่วนที่ ๕

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

๑.๑ กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

๑) กรอบในการติดตามและประเมินผล

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๕ มาตรา ๒๓๘ วรรค ๓ บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่ายและผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน โดยให้คณะกรรมการเลือกคณะกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการทั้งหมดให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ และข้อ ๒๙ (๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา (๔) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๒๙ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผล การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี”

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบฯ ต้องกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้มีการประชุมกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลและออกพื้นที่ สุ่มตรวจติดตามประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินงาน เพื่อการติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลและใช้แบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบฯ และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีให้สอดคล้องกับ ปัญหา ความต้องการและแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับพื้นที่และสถานการณ์ภายนอก จึงต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐ ขึ้น และสรุปรายงานผลเสนอต่อ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล เพือนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลวังโพธิ์และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโดยทั่วกันตามลำดับต่อไป

ปัจจุบันการติดตามและประเมินผลนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการติดตามและประเมินผลเป็นการประเมินผลงานการปฏิบัติงานของปีที่ผ่านมา ว่ามีความสอดคล้องกับแผนงานที่ได้วางเอาไว้หรือไม่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างแท้จริง เทศบาลตำบลวังโพธิ์ ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระหน้าที่ที่จะต้องให้การบริการแก่ประชาชน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำแผนติดตามและประเมินผล เพื่อวัดถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการดำเนินการในด้านต่างๆ เพื่อใช้เปรียบเทียบการทำงานของปีที่ผ่านมาอีกด้วย

๒) แนวทางในการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่ดำเนินการอยู่ โดยที่การติดตาม หมายถึง กิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ ประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงานให้ลุล่วง ค่าใช้จ่ายโครงการ/กิจกรรมสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ/กิจกรรมไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการดำเนินงาน เสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ/กิจกรรม การประเมินผล คือ การตรวจสอบผลการดำเนินงานในระหว่างที่กำลังดำเนินการหรือภายหลังที่การดำเนินการสำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว ซึ่งการประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกับการติดตาม การประเมินผลแผนงานจะเป็นการบ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนงานที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือว่าเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและตัดสินใจในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

๑.๒ ระเบียบ วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

๑) ระเบียบที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน โดยให้คณะกรรมการเลือกคณะกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการทั้งหมดให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ และข้อ ๒๙ (๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๒๙ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผล การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วัน รายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี”

๒) วิธีการในการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เป็นการตรวจสอบในระหว่างการดำเนินโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้นว่าสามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถระดมความคิดในการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานที่จะสามารถนำไปสู่การบรรลุแผนที่กำหนดไว้ได้ เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน ได้แก่ แบบติดตามผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ซึ่งประกอบไปด้วย การติดตามการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมและการเปลี่ยนแปลงโครงการ/กิจกรรม การติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ การติดตามโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจริงเมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จ เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลวังกระแจะในภาพรวม ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนารวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan ซึ่งเทศบาลตำบลวังโพธิ์ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผล มีวิธีการติดตามและประเมินผล ดังนี้

◆ การกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล

คณะกรรมการติดตามและประเมินผล กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละโครงการ/กิจกรรม ทั้งนี้ กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมทุกครั้งที่ดำเนินการแล้วเสร็จและสรุปเป็นรายไตรมาส ระยะหกเดือน และรายงานให้ผู้บริหารทราบ เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลอีกครั้งพร้อมสรุปผลในภาพรวมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง แล้วรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปีและเปิดเผยไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๑.๓ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

๑) เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๗ วรรค ๓ บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณ การใช้จ่ายและผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบกับตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี และแผนการดำเนินงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการใช้งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์และทรัพยากรต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใส เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นและตอบสนองความต้องการของประชาชน ถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ดีสักเพียงไรก็ตามแต่หากไม่สามารถบังคับถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้ ก็ไม่สามารถที่จะบังคับบอกความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

๒.๑ กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

การติดตามการดำเนินงานของ เทศบาลตำบลวังโพธิ์ อาจกระทำได้หลายวิธี เช่น ศึกษาจากรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อตรวจติดตามผลการดำเนินงาน ตามที่ได้รับมอบหมายว่างานลุล่วงไปแล้วเพียงใด สามารถดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้แล้วหรือไม่ ซึ่งปัญหาข้อขัดข้องอย่างไร โดยกระทำอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

การประเมินผลจัดให้มีการประเมินผลอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี เพื่อสำรวจผลว่าได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ สำหรับหลักเกณฑ์กว้างๆที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวัดหรือประเมินผล เช่น จำนวนโครงการที่มีการดำเนินงาน ผลจากการดำเนินการตามโครงการต่างๆ หรือปัญหาความต้องการของประชาชน เป็นต้น

๑) วัดวัตถุประสงค์

เพื่อให้ทราบแนวทางและกลไก ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนพัฒนาในปีต่อไปและเป็นการสร้างแนวทางการมีส่วนร่วมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละสาขาการพัฒนาที่กำหนดไว้

๒) การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

● การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

เป็นการนำแผนงาน/โครงการที่ได้กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปดำเนินการให้เกิดผล โดยจะต้องกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบและกำหนดวิธีการบริหารจัดการ

● การติดตาม

เป็นขั้นตอนในการตรวจสอบผลการดำเนินกิจกรรมของแผน/โครงการ ตามแผนพัฒนาว่าได้มีการปฏิบัติตามขั้นตอน/กิจกรรม ที่กำหนดไว้ในแผนงาน/โครงการหรือไม่ การใช้ทรัพยากรต่างๆ เป็นไปอย่างเหมาะสมเพียงใด อยู่ภายใต้ระยะเวลาและค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้หรือไม่

๓) การประเมินผล

เป็นขั้นตอนในการแสวงหาคำตอบว่าแผนงาน/โครงการที่นำไปปฏิบัติ บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ อยู่ในระดับ หรือกล่าวอีกในหนึ่งเป็นการวัดระดับความสำเร็จและความล้มเหลวของการนำแผนงาน/โครงการตามแผนพัฒนาไปปฏิบัติ

๔) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนา

● กำหนดองค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติ โดยแต่งตั้งคณะทำงานไม่น้อยกว่า ๑ ชุด เพื่อให้ประชาชนได้ทราบความก้าวหน้าในการดำเนินงานของท้องถิ่นและสามารถร่วมติดตามประเมินผลการจัดทำแผนพัฒนา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะหรือเสนอความต้องการเพิ่มเติมแก่คณะทำงาน เพื่อนำมาใช้ในการปรับแผนพัฒนาสามปีต่อไป

● การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

๑. กำหนดขั้นตอนในการติดตามผลการดำเนินงานของกิจกรรมของแผน/โครงการประกอบด้วย ๓ ขั้นตอน ดังนี้

- การจัดทำแผนการดำเนินงานโครงการ
- กำหนดกิจกรรมหลักที่ต้องจัดทำเพื่อให้โครงการแล้วเสร็จ
- เรียงลำดับกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการตามลำดับก่อน-หลัง
- ประเมินเวลาที่จะต้องดำเนินการในแต่ละกิจกรรม
- พิจารณาการใช้จ่ายเงินในโครงการโดยพิจารณาเป็นรายกิจกรรม

- การติดตามและการควบคุมโครงการ

เป็นการตรวจสอบผลการดำเนินงานของกิจกรรมของโครงการ ในด้านระยะเวลาและค่าใช้จ่าย โดยเปรียบเทียบกับระยะเวลาและค่าใช้จ่ายที่ได้กำหนดไว้ในกิจกรรม โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของแต่ละโครงการประกอบ

- การรายงานผล

นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการติดตามและควบคุมโครงการให้ผู้บริหารทราบถึงความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคที่พบในการดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน/โครงการ

๑. วิธีการประเมินผลระดับความสำเร็จและความล้มเหลวของแผนงาน/โครงการ สามารถประเมินความสำเร็จและความล้มเหลวได้เป็น ๓ ระดับ คือ

- ผลผลิต
- ผลลัพธ์
- ผลลัพธ์สุดท้าย

กำหนดทั้งระยะเวลาในการติดตามประเมิน คณะทำงานติดตามและประเมินผล กำหนดทั้งเวลาในการติดตามประเมินผลแผนงาน/โครงการ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละแผนงาน/โครงการ อย่างน้อยแผนงาน/โครงการละ ๒ ครั้ง และประเมินผลแผนงาน/โครงการ ในภาพรวมอย่างน้อย ๒ ครั้ง แล้วรายงานคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและสภาท้องถิ่นรวมทั้งติดประกาศให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

๒.๒ ระเบียบ วิธีในการและเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบวิธีการจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ คณะทำงานติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ได้ศึกษาแนวทางการติดตามและประเมินผลการจัดทำและแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายงานการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการจัดทำรายงานผล ความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมและในประเด็นยุทธศาสตร์ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๖ ยุทธศาสตร์

วิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ เป็นการติดตามแผนดำเนินงานในภาพรวมในประเด็นแต่ละยุทธศาสตร์ รวม ๖ ยุทธศาสตร์ มีโครงการที่นำมาดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ รวม ๗๗ โครงการ โดยประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงาน ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ในภาพรวมในประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งในการติดตามและประเมินผลในครั้งนี้ได้สอบถามความพึงพอใจของประชาชนเป็น ภาพรวมในพื้นที่ทั้ง ๙ หมู่บ้านซึ่งได้มีวิธีการและการนำเครื่องมือมาใช้ในการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๒.๓ กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

๑) เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน

เครื่องมือของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน คือการรวบรวมและออกแบบระบบการติดตามและประเมินผลได้แก่ การสัมภาษณ์ การสอบถาม การสังเกตการณ์ ในแต่ละยุทธศาสตร์ในภาพรวมเกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย มี ๓ ระดับ ระดับที่ ๓ พอใจมาก ระดับที่ ๒ พอใจ ระดับที่ ๑ ไม่พอใจ

๒) วิธีการประมวลผลข้อมูล

วิธีประมวลผลข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลวังโพธิ์ คณะทำงานได้รวบรวมแบบประเมินความพึงพอใจ มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ๑ ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของการตอบ คำถามทุกฉบับ หลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้ว ๒ ประเมินผลโดยหาค่าเฉลี่ย (Percentage) ๓. การรายงานผลการติดตามและประเมินผล การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ของเทศบาลตำบลวังโพธิ์ มีการรายงานผลปีละ ๒ ครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ข้อ ๓๐ (๕) ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดว่า ท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี และ ข้อ ๒๙ (๓) กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่ง ได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่น ทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็น ระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน อย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่าง ๆ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีเครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบการดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือบรรลุเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร ซึ่ง “ระบบติดตาม” และ “ระบบประเมินผล” จะเป็นเครื่องมือในการนำข้อมูลต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือแม้แต่ยุติการดำเนินงาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลมี ดังนี้

แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นโดยตนเอง

คำชี้แจง : แบบที่ ๑ เป็นแบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศใช้แผนแล้ว

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการประเมิน	มีการดำเนินการ	ไม่มีการดำเนินการ
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น		
๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๒. มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๓. มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ		
๔. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๕. มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๖. มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมเมืองพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี		
ส่วนที่ ๒ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๑. มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่นมาจัดทำฐานข้อมูล		
๒. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน		
๓. มีการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่น		
๔. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น		
๕. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด		
๖. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน		
๗. มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น		
๘. มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและกลยุทธ์การพัฒนา		
๙. มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี		
๑๐. มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนท้องถิ่นสี่ปี		
๑๑. มีการทบทวนแผนท้องถิ่นสี่ปี		

แบบที่ ๓ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

คำชี้แจง : แบบที่ ๓-๑ เป็นแบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้และมีกำหนดระยะเวลาในการรายงานปีละ ๒ ครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

สรุปการพัฒนาตำบลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ประจำปีงบประมาณ.....
ตามยุทธศาสตร์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีดังนี้

ลำดับ ที่	ยุทธศาสตร์	จำนวน โครงการ	จำนวนเงินงบประมาณ ที่อนุมัติ/บาท
รวม ๖ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			

แบบที่ ๓ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

คำชี้แจง : แบบที่ ๓-๒ เป็นแบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้และมีกำหนดระยะเวลาในการรายงานปีละ ๒ ครั้ง ภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของ อบท.
ตามแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี..... งบประมาณตาม.....

ลำดับ ที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวน โครงการใน แผนพัฒนา สามปี	จำนวนโครงการที่ ดำเนินการตาม ข้อบัญญัติงบประมาณ ประจำปี	คิดเป็น ร้อยละ
รวม				

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในช่วงแรกที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบแผนพัฒนาท้องถิ่นและมีการกำหนดช่วงเวลาในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใหม่นั้น ควรมีการวางแผนในด้านการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและควรมีชักจูงแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นก่อนที่จะมีการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นในครั้งต่อไป เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดอันเนื่องมาจากความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ และความเร่งรีบจากห้วงเวลาที่ไม่ได้มีการกำหนดและแจ้งล่วงหน้า ส่งผลให้การดำเนินการมีความผิดพลาด ไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ไม่เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

ควรมีชักจูงแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นก่อนที่จะมีการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่นในครั้งต่อไป

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้าน นางขุภาพร อำระมาต ผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๑๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคม เพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้าน นางขุภาพร อำระมาต ผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๑๓๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	๓๗๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจร ไปมา	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้าน นางสบหทัย ศรีนิล ผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๕๓ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคม เพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้าน นางสบหทัย ศรีนิล ผิวจราจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๕๓ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	๑๕๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจร ไปมา	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้าน นายชาติรี คงสุวรรณ ฝัวจรจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๖๔ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก สายบ้าน นายชาติรี คงสุวรรณ ฝัวจรจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๖๔ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	๒๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทางลงแหล่งสูบน้ำเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ฝัวจรจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๑๐๗ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมสะดวกแก่การเดินทาง	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ทางลงแหล่งสูบน้ำเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ฝัวจรจรกว้าง ๔.๐๐เมตร ยาว ๕๓ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	๓๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕	โครงการก่อสร้างถนนผิวจราจร คสล. ขอยร้านนาคกร ขนาดกว้าง๔ เมตรระยะทาง ๑๘๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ใหญ่ทางลูกรังบดอัดแน่น ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมเพียงพอกับความต้องการของประชาชน	ถนนผิวจราจร คสล.ขนาดกว้าง๔ เมตรระยะทาง ๑๘๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ใหญ่ทางลูกรังบดอัดแน่นตามสภาพพื้นที่ ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	-	๒๓๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง
๖	โครงการติดตั้งระบบไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะโซล่าเซลล์ และวางท่อระบายน้ำ ขอย ๑ บริเวณบ้านนางนกแก้ว เอียกพงษ์	เพื่อลดการท่วมขังของน้ำและแสงสว่างแก่ชุมชน	ติดตั้งระบบไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะโซล่าเซลล์ และวางท่อระบายน้ำ ขอย ๑ บริเวณบ้านนางนกแก้ว เอียกพงษ์	-	-	๒๒๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	งาน	ลดการท่วมขังของน้ำและเพื่อแสงสว่างลดอุบัติเหตุและการเป็นต่อชีวิตและทรัพย์สิน	

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๗	โครงการก่อสร้างถนน คสล. ขอยบ้าน นายบุญธรรม บุชภานาดกว้าง ๕ เมตร ระยะทาง ๒๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๘๐๐ตารางเมตร ตามสภาพพื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคม เพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน	ถนนคสล. ขอยบ้านนายบุญธรรม บุชภ านาด กว้าง ๕ เมตร ระยะทาง ๒๐๐ เมตร หนา๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ ๘๐๐ ตารางเมตรไหล่ทางลูกรังบดอัดแน่น ตามสภาพพื้นที่ ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	-	๕๒๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)		-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจร ไปมา	กองช่าง
๘	โครงการก่อสร้างถนน คสล. ขอยบ้าน นางทองพูล สิทธิสุนทรขนาดกว้าง ๕ม. ระยะทาง ๑๖๐ ม. หนา ๐.๑๕ ม.หรือ พื้นที่ ๘๐๐ ตร.ม.ไหล่ทางลูกรังบดอัด ตามสภาพพื้นที่ ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคม เพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน	ถนนผิวจราจร คสล.ขนาดกว้าง ๕เมตร ระยะทาง ๑๖๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตรหรือพื้นที่ ๘๐๐ตารางเมตร ไหล่ทางลูกรังบดอัดแน่นตามสภาพ พื้นที่ ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	-	๖๓๙,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)		-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจร ไปมา	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๙	โครงการก่อสร้างถนนคสล. ซอย บ้านนายลอย จันทน์ฉาย ขนาดกว้าง ๕ เมตร ระยะทาง ๒๑๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ ๑,๐๗๕ ตารางเมตร ไหล่ทางลูกรังบดอัดแน่น ตามสภาพพื้นที่ ตามแบบเทศบาลกำหนด	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคม เพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน	ถนนผิวจราจร คสล.ขนาดกว้าง ๕เมตร ระยะทาง ๒๑๕ เมตร หนา ๐.๑๕เมตร หรือพื้นที่ ๑,๐๗๕ ตารางเมตร ไหล่ทางลูกรังบดอัดแน่นตามสภาพ พื้นที่ ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	-	๘๕๘,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)		-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจร ไปมา	กองช่าง
๑๐	โครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำถนนสาย ที่ทำการไฟฟ้าเก่า ระยะทาง ๑๒๒เมตร ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด	เพื่อลดการท่วมขังของน้ำและ ช่วยในการระบายน้ำ	ท่อระบายน้ำถนนสายที่ทำการไฟฟ้าเก่า ระยะทาง ๑๒๒ เมตร ปริมาณงาน ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด	-	-	๕๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)		-	ท่อ ระบายน้ำ	ลดการท่วมขังของน้ำและ ช่วยในการระบายน้ำ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๑	โครงการก่อสร้างถนนคสล. เส้นทาง ถ้ำเขื่อนี้ขนาดกว้าง ๘ เมตร	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคม เพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน	ถนนคสล.เส้นทางถ้ำเขื่อนี้ ขนาดกว้าง ๘ เมตร ระยะทาง ๑,๓๔๓ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๐,๗๗๔ ตร.ม. ก่อสร้างตามแบบที่ เทศบาลกำหนด		-	๙,๐๐๐,๐๐๐ (งบสนับสนุน)		-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจร ไปมา	กองช่าง
๑๒	ระยะทาง ๑,๓๔๓ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๐,๗๗๔ ตารางเมตร ปริมาณงาน ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด										
๑๓	โครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำ ถนนโรงสูบน้ำ มหาวิทยาลัยมหิดล ระยะทาง ๕๐ เมตร ปริมาณงาน	เพื่อลดการท่วมขังของน้ำและ ช่วยในการระบายน้ำ	ท่อระบายน้ำถนนโรงสูบน้ำมหาวิทยาลัย มหิดลระยะทาง ๕๐ เมตร ปริมาณงาน ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด	-	-		๑๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	ท่อ ระบายน้ำ	ลดการท่วมขังของน้ำและ ช่วยในการระบายน้ำ	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๔	โครงการก่อสร้างถนนลูกรังทางเข้าบ่อขยะเทศบาลตำบลวังโพธิ์	เพื่อสะดวกในการขนขยะมูลฝอยเข้าไปทิ้งขยะ	ถนนลูกรังทางเข้าบ่อขยะเทศบาลตำบลวังโพธิ์	-	-	๕๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ สะดวกในการเข้าทิ้งขยะ	กองช่าง
๑๕	โครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำ สายเทศบาล ๓ ระยะทาง ๖๖๔ เมตร ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด	เพื่อลดการท่วมขังของน้ำและช่วยในการระบายน้ำ	ท่อระบายน้ำ สายเทศบาล ๓ ระยะทาง ๖๖๔ เมตร ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด	-	๑,๕๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	-	ท่อระบายน้ำ	ลดการท่วมขังของน้ำและช่วยในการระบายน้ำ	กองช่าง
๑๖	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสุขภาพเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด	เพื่อความสวยงามและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสวนสุขภาพ	ปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสุขภาพเทศบาลตำบลวังโพธิ์ ก่อสร้างตามแบบที่เทศบาลกำหนด	-	-	๖๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-	-	โครงการ	ภูมิทัศน์ที่สวยงามส่งเสริมการท่องเที่ยว	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลวังโพธิ์

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ ส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๗	โครงการก่อสร้างลานจอดรถคอนกรีตเสริมเหล็ก ที่ลานอู่ถาวร อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี	เพื่อให้มีเส้นทางคมนาคมสะดวกแก่ประชาชนและรองรับนักท่องเที่ยว	ลานจอดรถคอนกรีตเสริมเหล็ก ที่ลานอู่ถาวร อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔,๐๗๐ ตร.ม. พื้นที่ตามแบบเทศบาลกำหนด	-	-	๒,๙๙๒,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)		-	ลานจอดรถ	เส้นทางคมนาคมสะดวกแก่ประชาชนและรองรับนักท่องเที่ยว	กองช่าง
๑๘	โครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำสายตั้งแต่ถนนหน้าอำเภอไทรโยคจรดถึงลงแม่น้ำแควน้อยพร้อมบ่อบำบัด	เพื่อลดการท่วมขังของน้ำและช่วยในการระบายน้ำ	โครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำสายตั้งแต่ถนนหน้าอำเภอไทรโยคจรดถึงลงแม่น้ำแควน้อยพร้อมบ่อบำบัด	-	๑,๐๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-		๑,๐๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	ท่อระบายน้ำ	ลดการท่วมขังของน้ำและช่วยในการระบายน้ำ	กองช่าง

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๙	โครงการก่อสร้างถนนลูกรังภายใน เขตเทศบาลตำบลวังโพธิ์	เพื่อมีเส้นทางคมนาคมเพียงพอ ต่อความต้องการของประชาชน	ถนนลูกรังภายในเขตเทศบาลตำบล วังโพธิ์	-	๕๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-		๕๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุและ สะดวกในการสัญจร	กองช่าง
๒๐	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนสาย ต่างๆภายในเขตเทศบาล	เพื่อลดอุบัติเหตุในการสัญจร ไปมา	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนสายต่างๆ ภายในเขตเทศบาล	-	๕๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	-		๕๐๐,๐๐๐ (งบท้องถิ่น)	ถนน	ทำให้ลดอุบัติเหตุ ประชาชนได้รับความ สะดวกในการสัญจรไปมา	กองช่าง